

พุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๑๐/๒๕๖๓ เมษายน-มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

โครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

www.srisuvarnabhumbuddhist.com

๓ มิถุนายน
วันเฉลิมพระชนมพรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ
พระบรมราชินี

เฉลิมฤกษ์เบิกมงคลวิมลมาศ
สามมิถุนายนพิลาสเจริญศรี
ราชสมภพพระบรมราชินี
เย็นฤดีเหล่าอาณาประชาร
พระราชกรณียกิจวิศิษฐ์ศักดิ์
แจ้งประจักษ์สุดประเสริฐเลิศคุณ
คู่องค์พระวชิรเกล้าเฝ้าอาทร
ราษฎร์ต่างจงรักพร้อมภักดี
ทรงเจนจบด้านการบิน, การทหาร
ทั้งเชี่ยวชาญแกร่งกล้าในหน้าที่
พระชนม์ชีพทรงบาทเป็นราชพลี
ถวายวงศ์จักรีทุกที่ทาง
ในห้วงแห่งความวิโยคเพราะโรคภัย
เข้ากล้ำกรายปวงชนหมั่นหมองหมาง
พระเป็นผู้บำรุงขวัญมั่นนิมิต
ลงมือสร้างเครื่องป้องกันให้ปธาน
ขอพระคุณยิ่งใหญ่ไฉนรัตน
เลิศพละสัมประสิทธิ์ประดิษฐาน
พิทักษ์องค์พระราชินีศรีสราญ
เกษมศานต์สมประสงค์ “ทรงพระเจริญ”

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า คณะผู้จัดทำวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
พันเอก(พิเศษ)ศรีณญณี ผู้พิมพ์ ประพันธ์

โครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๑๐/๒๕๖๓ เมษายน – มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๓

โครงการพุทธสถานฯ มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำวารสารเพื่อเสนอข้อมูล ข่าวสารทางพระพุทธศาสนา กิจกรรมต่างๆ ที่ทางโครงการพุทธสถานฯ จัดขึ้น รวมไปถึงความก้าวหน้าของโครงการพุทธสถานฯที่จะเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ แหล่งปฏิบัติธรรม แหล่งท่องเที่ยว ทางด้านพระพุทธศาสนา

ด้วยสถานการณ์ โรคระบาด ไวรัสโควิด ๑๙ ทางโครงการพุทธสถานฯ ขอแสดงความเสียใจกับญาติของผู้เสียชีวิตและ ขอเป็นกำลังใจให้กับผู้ป่วย และประชาชนชาวไทยทุกท่าน ผ่านพ้นสถานการณ์อันเลวร้ายนี้ไปได้ ซึ่งวิธีการหรือแนวทางที่ดีที่สุด ที่เราจะผ่านพ้นไปได้ คือ ป้องกัน ดูแล ตัวเรา ดังที่ พระราชวิสุทธิประชาณาท (หลวงพ่อดองกต) ได้กล่าวว่า “โรคไวรัส ที่เกิดขึ้นนี้ อยากให้พวกเราทุกคนช่วยกันแก้ปัญหา ร่วมแรงร่วมใจกันป้องกัน สร้างบุญสร้างกุศล ทำแต่ความดี ไม่ต้องกลัวเหนียวอะไรที่เป็นปัญหา เป็นเรื่องยุ่งยาก เราสามารถทำให้มันผ่านพ้นไปได้ด้วยหลักธรรม คือ ขันติ ความอดทน อดกลั้น อดทน คือ ความเพียรด้วยสถานการณ์แบบนี้เราควรให้กำลังใจกัน ปลอบใจกัน ให้มีกำลังใจสู้ อดทนอะไรที่เราสามารถทำได้ แบ่งปันกัน หรือช่วยเหลือกันได้ ก็ต้องช่วยเหลือกัน ให้กำลังใจกัน ไม่ทิ้งกัน”

ขอเชิญชวนศิษยานุศิษย์ และพุทธศาสนิกชน ร่วมสร้างบุญใหญ่ เป็นเจ้าภาพเททองหล่อพระพุทธรูปลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และขออนุโมทนาบุญ กับผู้มีจิตศรัทธา ทุนบำรุงพระพุทธศาสนา บูชาพระรัตนตรัย ขออำนาจบารมีคุณพระศรีรัตนตรัย และอำนาจบุญกุศลเจตนา ที่ท่านตั้งใจไว้ดีแล้ว ได้ประมวบรวมเป็นตบะ เตชะ พลวปัจจัย ป้องกันอุปสรรคอุปัทวะอันตราย มีแต่โชคแต่ชัย ปราศรณาสังไค อันเป็นไปโดยชอบ ขอสิ่งนั้นจงพลันสำเร็จ ลีหะมัตถุ ลีหะมัตถุ ลีหะมัตถุ อิทัง ผลัง เอตัมมัง ระตะนัตตะยัลมัง สัมปะสาทนะเจตะโส สำเร็จตามความปรารถนา ของทุกท่านโดยฉับพลัน เทอญ.

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาและอำนวยการ

หลวงพ่อบุญเจ้าคุณพระราชวิสุทธิประชาณาท (อลองกต ติกขปัญโญ)
พระครูภัทรปัญญาวัธ (เอก กทฺธปัญโญ)

บรรณาธิการ

พันเอกประทุม สุขสำราญ
พันเอกศรีณภูมิ ผู้พึง

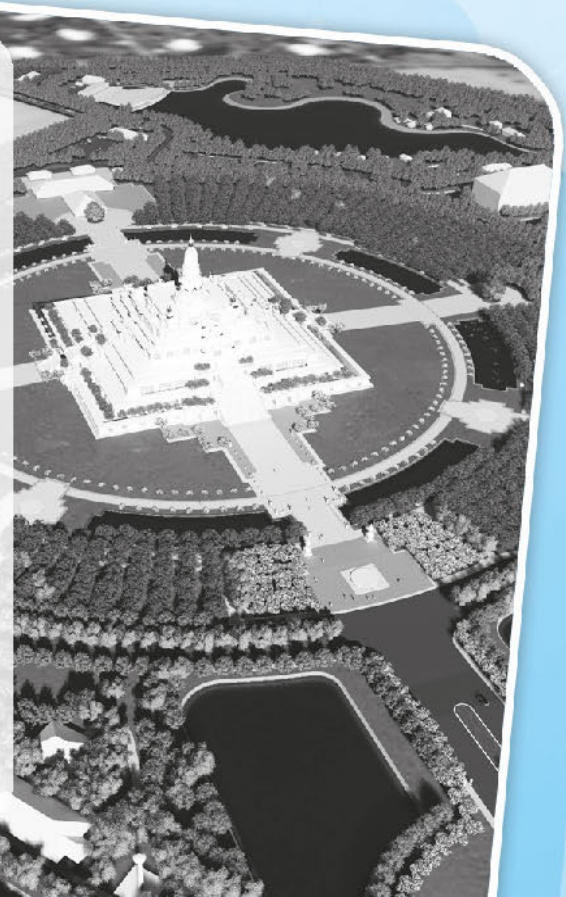
เขียน/เรียบเรียง

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลลุลีโต
นายประดู่บุญ ทองสว่าง

และทีมงานวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ที่ตั้ง ๑๖๙ หมู่ ๙ ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี ๑๕๑๒๐
โทรศัพท์ : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐
โทรสาร : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๔๙
อีเมลล์ : sps.lopburi@gmail.com
เว็บไซต์ : www.srisuvarnabhumi.buddhist.com

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (สา ปุสฺสเทโว)	๓
พระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ (หลวงปู่เงิน พุทฺธโชติ)	๕
พระมหากษัตริย์ (พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)	๗
ข่าวสาร...ทันโลก (ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่)	๑๐
วิธีการล้างมือ	๑๒
ตำนานวันสงกรานต์	๑๓
วันสงกรานต์	๑๕
ประมวลภาพ	
พระพุทธพบุรีศรีสุวรรณภูมิ (ปางที่ท่าพิธีเททองหล่อ)	๑๗
โครงการ “พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ”	๑๘
ข่าว และกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี	๑๙
ขอเชิญร่วมสมทบทุนจองโฉนดที่ดิน	๒๐
เรื่องจริง “สำหรับคนบางคน”	๒๑
วันวิสาขบูชา	๒๒
ประวัติพระพุทธเจ้า ตอน ปรีณิพพาน	๒๔
พาเที่ยว...วัดสุวรรณศิริปิฎก	๒๖
มงคลชีวิต (มีวาจาสุภาสิต)	๒๘
นิทานชาดก เรื่อง ชื่อนั้นสำคัญไฉน?	๓๑
ธรรมะจากหลวงปู่เจ้าคุณฯ	๓๒
พระธรรมนำสุข “จงซื่อสัตย์ ต่อการกระทำดี”	๓๕

สมเด็จพระสังฆราชแห่งกรุงรัตนโกสินทร์

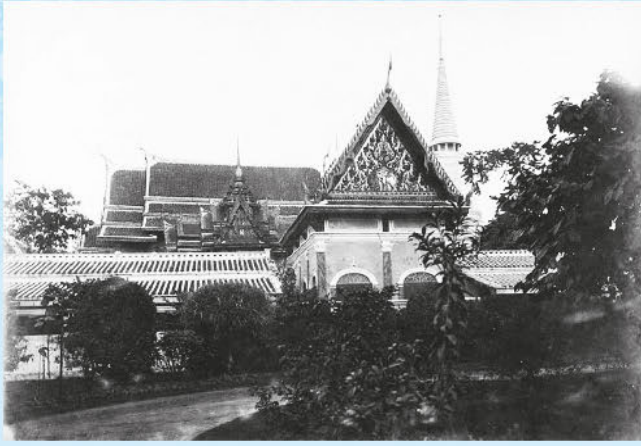
สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (สา ปุสฺสเทโว)

พระนามเดิม **สา ฉายา ปุสฺสเทโว** เป็นสมเด็จพระสังฆราชไทยพระองค์ที่ ๙ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เดิมเป็นชาวดำบลบางไผ่ จังหวัดนนทบุรี ประสูติในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เมื่อวันพฤหัสบดี เดือน ๙ แรม ๘ ค่ำ ปีระกา จ.ศ. ๑๑๓๕ ตรงกับวันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๓๕๖ บำเพ็ญบวชอยู่วัดบางเข็กราบ จังหวัดราชบุรี พระบิดาชื่อจัน เคยอุปสมบทและชำนานูในคัมภีร์มิลินทปัญหาและมาลัยสูตรมาก จึงได้นายจากประชาชนว่า จันมิลินทมาลัย พระมารดาชื่อสุข มีพี่น้องเกิดร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๕ คน

ท่านได้บรรพชาเป็นสามเณรในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เดิมอยู่วัดใหม่ในคลองบางขุนเทียนบ้านหม้อ บางตนาวลี แขวงเมืองนนทบุรี ปัจจุบันคือวัดนครอินทร์ จ.นนทบุรี แล้วย้ายไปอยู่วัดสังเวชวิทยารามวรวิหาร และไปเรียนพระปริยัติธรรมในพระราชวังบวรกับอาจารย์อ่อนเมื่อพระชนมายุได้ ๑๔ ปี ได้เข้าแปลพระปริยัติธรรมเป็นครั้งแรก แปลได้ ๒ ประโยค จึงยังไม่ได้เป็นเปรียญครั้งนั้นสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิพลเสพมีพระประสงค์ที่จะอุปการะภิกษุสามเณรที่เข้าสอบ มิให้ทอดอวดถ้ารูปใดแปลได้ ๒

ประโยค ก็ทรงรับอุปการะไปจนกว่าจะสอบเข้าแปลใหม่ได้เป็นเปรียญ ๓ ประโยค ต่อมา สามเณรสาได้ถวายตัวเป็นศิษย์พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเมื่อทรงผนวชพำนักที่วัดสมอราย (ปัจจุบันคือวัดราชาธิวาสราชวรวิหาร) จนกระทั่งอายุได้เพียงแค่ ๑๘ ปีก็สามารถแปลพระปริยัติธรรมได้ถึงเปรียญธรรม ๙ ประโยค สามเณรสา จึงได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็นนาคหลวงสายเปรียญธรรมรูปแรกในกรุงรัตนโกสินทร์

พ.ศ. ๒๓๙๔ อุปสมบทครั้งที่ ๒ เมื่ออายุได้ ๓๙ ปี ณ พัทธสีมา วัดบวรนิเวศวิหาร บางลำพู กรุงเทพมหานคร โดยมีกรมหมื่นบวรรั้งสิริยพันธุ์ (ต่อมาคือสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส) เป็นพระอุปัชฌาย์ต่อมา พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสร้างวัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมารามเสร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๐๘ ซึ่งเป็นวัดแรกที่สร้างขึ้นใหม่ของธรรมยุติกนิกายขึ้น แล้วโปรดให้ โปรดดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดราชประดิษฐฯ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ สถาปนาเลื่อนสมณศักดิ์ขึ้นเป็นพระราชาคณะ เจ้าคณะรองที่พระธรรมวโรดม และพ.ศ. ๒๔๒๒ ได้รับสถาปนา

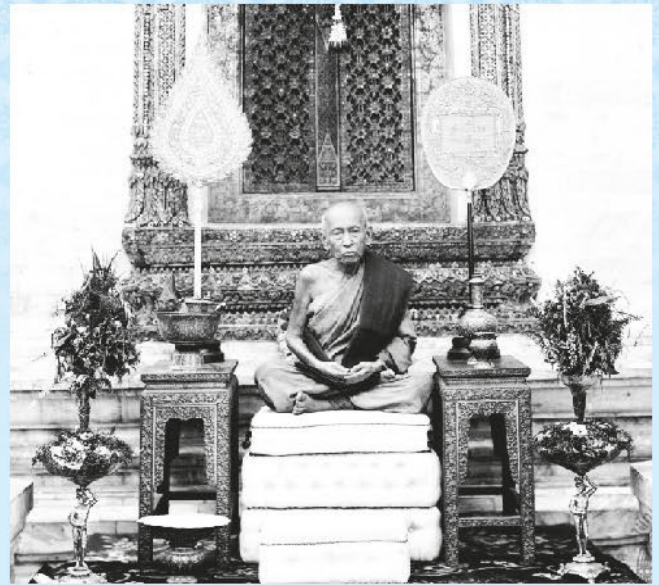
วัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมาราม ภาพถ่ายสมัยรัชกาลที่ ๕

เป็นสมเด็จพระราชาคณะที่สมเด็จพระพุฒาจารย์เจ้าคณะใหญ่ฝ่ายเหนือ

ปี พ.ศ. ๒๔๓๕ ก็ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ สถาปนาเป็นสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สถิต ณ วัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมาราม

พระองค์ได้แต่งหนังสือเทศน์ขึ้นไว้ สำหรับใช้อ่านในวันธรรมสวนะ และในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เช่น เรื่องปฐมสมโพธิ์ย่อ ๓กัณฑ์จบ สำหรับถวายเทศน์ในวันวิสาขบูชา ๓วัน ๆ ละ หนึ่งกัณฑ์ และเรื่องจาตุรงคสันนิบาตกับโอวาทปาติโมกข์ สำหรับถวายในวันมาฆบูชาพระนิพนธ์ต่าง ๆ ของพระองค์ ยังคงใช้ ในการเทศนา และศึกษาเล่าเรียนของพระภิกษุ สามเณร จนถึงปัจจุบันในปี พ.ศ. ๒๔๓๑ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ได้โปรดเกล้าฯ ให้ทำการสังคายนาพระไตรปิฎก ซึ่งแต่เดิมจารึกไว้ด้วย อักษรขอม ด้วยการจารลงในใบลาน การคัดลอกทำได้ช้า ทำให้ไม่เป็นที่แพร่หลาย ไม่พอใช้ในการศึกษาเล่าเรียน ไม่สะดวกในการเก็บรักษา และนำมาใช้อ่าน ต่อมาสมเด็จพระสังฆราช (สา) ขณะทรงดำรงสมณศักดิ์ที่สมเด็จพระพุฒาจารย์ ร่วมกับสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ขณะทรงดำรงพระยศกรมหมื่น เป็นรองอธิบดีจัดพิมพ์พระไตรปิฎกจำนวน ๑,๐๐๐ จบ ๆ ละ ๓๙ เล่ม ใช้เงิน ๒,๐๐๐ ชั่ง พิมพ์เสร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๖ เป็นที่เลื่องลือแพร่หลายไปทั่วโลก และทรงผูกพระคาถาหน้าบันกระถางกลาโหม และตราแผ่นดินในสมัยรัชกาลที่ ๕

สมเด็จพระสังฆราช (สา ปุสฺสเทโว) ประชวร

ด้วยพระโรคบิดมาตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม แพทย์หลวงและแพทย์เซลยักก็ต่างจัดพระโอสถถวาย แต่พระอาการไม่ทุเลา จนสิ้นพระชนม์เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๒ เย็นวันต่อมา พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ จากพระราชวังบางปะอินมายังวัดราชประดิษฐา พระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ และข้าราชการ ร่วมสรงน้ำพระศพ แล้วอัญเชิญพระศพลงในพระลงในประกอบโกศกุดั่นน้อยทรงสดับปกรณ์แล้วเสด็จกลับพระศพตั้งบำเพ็ญกุศลจนถึงวันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๓ จึงอัญเชิญพระพุพไปพระราชทานเพลิง ณ วัดบวรนิเวศวิหาร พร้อมกับพระพุพโสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาปวเรศวริยาลงกรณ์ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ จึงแห่พระศพไปประดิษฐานยังพระเมรุมณฑล ณ ท้องสนามหลวง แล้วพระราชทานเพลิงพระศพในวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ และเช้าวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ จึงเสด็จฯ มาเก็บพระอัฐิและพระอังคารแล้วโปรดให้อัญเชิญไปประดิษฐานยังวัดราชประดิษฐา

หลังจากสมเด็จพระสังฆราช (สา ปุสฺสเทโว) สิ้นพระชนม์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวก็ได้ทรงสถาปนาพระเถระรูปใดเป็นสมเด็จพระสังฆราชอีกเลยตลอดรัชสมัย เป็นเวลาถึง ๑๑ ปี

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี เรื่อง
สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (สา ปุสฺสเทโว)
จาก www.wikipedia.org

พระผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติชอบ

หลวงปู่เงิน พุทธโชติ

หลวงพ่อกเงิน พุทธโชติ เกิดวันศุกร์ ที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๓๕๓ (ปีฉลู) ตรงกับ รัชกาลของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยบิดาชื่อว่า “อู” เป็นชาวบางกลาน มารดาชื่อ “ฟัก” เป็นชาวบ้านแสนตอ อำเภอสแสนตอ (ปัจจุบันคืออำเภอลำลูกเกดบุรี) จังหวัดกำแพงเพชร หลวงพ่อกเงินมีพี่น้องร่วมสายโลหิตทั้งหมด ๖ คน ท่านอายุได้ ๓ ขวบลงได้พามาอยู่ที่กรุงเทพฯ ศึกษาเล่าเรียนอยู่ที่วัดชนะสงคราม จนท่านอายุ ๑๒ ปี ได้บรรพชาเป็นสามเณร ณ วัดชนะสงครามศึกษาพระธรรมวินัย คำภีร์มูลกัจจายน์ เวทมนตร์คาถาและวิทยาการต่างๆ จนแตกฉาน

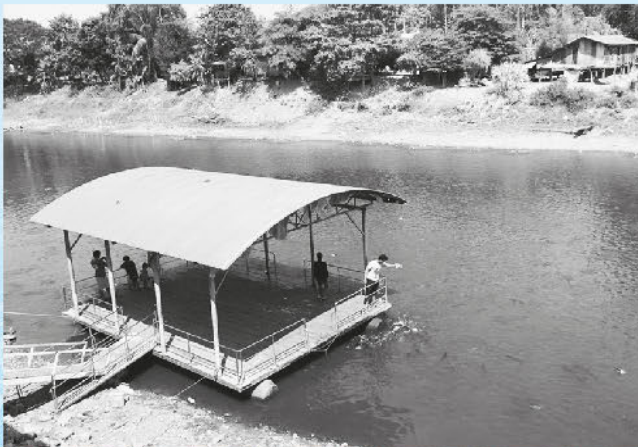
ต่อมา เมื่ออายุครบ ๒๐ ปี ท่านได้อุปสมบท และได้จำพรรษาอยู่ ณ วัดนี้ ในระหว่างอุปสมบทได้ปฏิบัติธรรมวินัยและร่ำเรียนวิปัสสนาอยู่ได้ ๓ พรรษา แล้วย้ายมาจำพรรษา ณ วัดคงคาราม (วัดบางกลานใต้) ได้เพียง ๑ พรรษา จึงย้ายออกจากวัดไปหาที่สงบบำเพ็ญเพียร เมื่อออกจากโบสถ์มา ก็ตรงไปที่ต้นโพธิ์ใหญ่หน้าโบสถ์พร้อมกับหักกิ่งโพธิ์ติดมือไปด้วย แล้วลงเรือข้ามแม่น้ำไปยังฝั่งเหนือแถบหมู่บ้านวังตะโก ได้พบสถานที่รกร้างว่างเปล่าแห่งหนึ่งอยู่ริมแม่น้ำ มีความเงียบสงบจัดเหมาะที่จะบำเพ็ญเพียรเจริญภาวนา จึงตัดสินใจยึดสถานที่แห่งนี้เป็นที่พำนักอาศัย แล้วตั้งจิตอธิษฐานว่า หากต่อไปในกาลข้างหน้าถ้าสถานที่แห่งนี้เจริญรุ่งเรืองเป็นดินแดนศาสนาธรรม ก็ขอให้กิ่งโพธิ์ที่นำมาปักลงเจริญงอกงาม ด้วยอานิสงส์บารมีอันยิ่งใหญ่ไพศาล ดลบันดาลให้กิ่งโพธิ์นั้นเจริญงอกงามอย่างรวดเร็ว เป็นที่แปลกใจแก่ชาวบ้านในย่านนั้นหลวงพ่อกเงินเข้ามาอยู่ในเขตหมู่บ้านวังตะโกครั้งแรก ชาวบ้านได้มาช่วยท่านปลูกกุฏิให้พักอาศัย โดยการปลูกเป็นเพิงหมาแหงน หลังคามุงหญ้าแฝก ข้างฝาขัดไม้ไผ่ พอที่จะบังแดดบังลมกันฝนได้ก็เพียงพอแก่

สมณสงฆ์ผู้ปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด จากสำนักสงฆ์
วังตะโกซึ่งมีหลวงพ่ोजเงินเพียงองค์เดียวในพรรษาแรกๆ
เพียงระยะเวลาไม่กี่ปีก็กลายเป็นวัดที่สมบูรณ์แบบ มีทั้ง
ศาลาการเปรียญ โบสถ์ กุฏิสงฆ์ ศาลาหอนั่น โดย
ชาวบ้านแถวนั้นเรียกนาม วัดแห่งนี้ว่าวัดวังตะโกหรือวัด
บางกลานเหนือ ต่อมาวัดวังตะโกได้ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น วัด
ทิวญาราม

ชื่อเสียงของหลวงพ่ोजเงินได้ขจรไปทั่วทุกทิศา
นุทิศ มีประชาชนเคารพ นับถือท่านมาก มีคนมาหาท่าน
มิได้ขาดเพื่อถวายตัวเป็นลูกศิษย์ต่อมาหลวงพ่ोजเงินได้รับ
แต่งตั้งให้เป็นพระอุปัชฌาย์และได้สมณศักดิ์ เป็นท่าน
เจ้าคุณฝ่ายวิปัสสนาจารย์

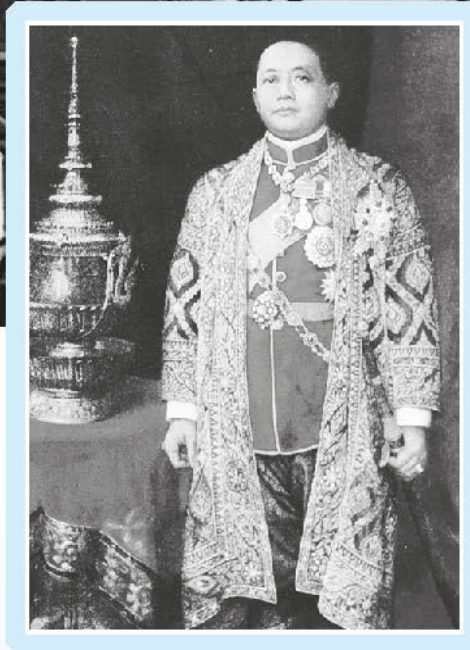

วาระสุดท้ายของหลวงพ่ोजเงินโดยปกติหลวงพ่ोज
เงินมีโรคประจำตัวอยู่ คือ โรคเรื้อรังดวงทวารหนัก ท่าน
จะเบิ่นๆ หายๆ เมื่อท่านมีอายุมากขึ้นประกอบกับต้องอด
หลับอดนอน เพราะต้องถ่ายทอดวิชาความรู้ ซึ่งบางคืน
ท่านไม่ได้นอนเลย จึงทำให้โรคกำเริบ และเป็นพิษมาก
ขึ้น มีอาการทรุดหนักไม่สามารถจะรักษาให้หายได้จนวัน
ศุกร์แรม ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีมะแม พ.ศ. ๒๔๖๒หรือ
ตรงกับวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๒ ท่านจึงมรณภาพ
ด้วยความสงบ

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี เรื่อง หลวงปู่เงิน พุทฺธโชติ
จาก <https://th.wikipedia.org>
เรื่อง ประวัติหลวงพ่ोजเงิน พุทฺธโชติ
จาก Facebook หลวงพ่ोजเงิน วัดบางกลาน
สะพานพระเครื่องและวัดดุมงคล

พระมหากษัตริย์ไทย

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๖ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ เสด็จพระราชสมภพเมื่อ วันเสาร์ เดือนยี่ ขึ้น ๒ ค่ำ ปีมะโรง ตรงกับวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๒๓ เป็นพระราชโอรสพระองค์ที่ ๒๙ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จราชสมภพเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ปีจอ พุทธศักราช ๒๔๕๓ และเสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๘ รวมพระชนมพรรษา ๔๕ พรรษา เสด็จดำรงราชสมบัติรวม ๑๕ ปี พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชอัจฉริยภาพและทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจในหลายสาขา ทั้งด้านการเมือง การปกครอง การทหาร การศึกษา การสาธารณสุข การ

ฉายพระรูปร่วมกับพระราชบิดาและพระราชมารดา
ขณะยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสยามมกุฎราชกุมาร

ต่างประเทศ และที่สำคัญที่สุดคือด้านวรรณกรรมและอักษรศาสตร์ ได้ทรงพระราชนิพนธ์บทร้อยแก้วและร้อยกรองไว้นับพันเรื่อง กระทั่งทรงได้รับการถวายพระราชสมัญญาเมื่อเสด็จสวรรคตแล้วว่า “สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า” พระองค์เป็นพระมหากษัตริย์ในพระราชวงศ์จักรีพระองค์แรกที่ไม่มิวัดประจำรัชกาล แต่ได้ทรงมีการสถาปนาโรงเรียนมหาดเล็กหลวง หรือวชิราวุธวิทยาลัยในปัจจุบัน ขึ้นแทน ด้วยทรงพระราชดำริว่าพระอารามนั้นมีมากแล้ว และการสร้างอารามในสมัยก่อนนั้นก็เพื่อบำรุงการศึกษาของเยาวชนของชาติ จึงทรงพระราชดำริให้สร้างโรงเรียนขึ้นแทน พระบรมราชานุสาวรีย์แห่งแรกของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สร้างแล้วเสร็จเมื่อพ.ศ. ๒๔๘๕ ประดิษฐาน ณ ลานลุมพินี ซึ่งเป็นบริเวณที่ดินส่วนพระองค์ ที่พระราชทานไว้เป็นสมบัติของประชาชน เพื่อจัดงานสยามรัฐพิพิธภัณฑ์ แสดงสินค้าไทยแก่ชาวโลกเป็นครั้งแรก เพื่อบำรุงเศรษฐกิจและพาณิชย์กรรมของประเทศ (แต่มีทันได้จัดก็เสด็จสวรรคตเสียก่อน) และทรงตั้งพระราชหฤทัยว่าเมื่อเสร็จงานแล้ว

ขณะทรงพระยศเป็นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ กรมขุนเทพทวารวดี

จะพระราชทานเป็นสวนสาธารณะพักผ่อนหย่อนใจแห่งแรกในกรุงเทพฯ ทั้งนี้ ในวันคล้ายวันสวรรคตของทุกปี วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือผู้แทนพระองค์ จะเสด็จพระราชดำเนินไปทรงวางพวงมาลา ถวายบังคมพระบรมราชานุสรณ์ ณ สวนลุมพินีแห่งนี้

ใน พ.ศ. ๒๕๒๔ องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ยกย่องพระเกียรติคุณของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ว่าทรงเป็นบุคคลสำคัญของโลก ผู้มีผลงานดีเด่นด้านวัฒนธรรม ในฐานะที่ทรงเป็นนักปราชญ์ นักประพันธ์ กวี และนักแต่งบทละครไว้เป็นจำนวนมาก

พระราชกรณียกิจโดยสังเขป

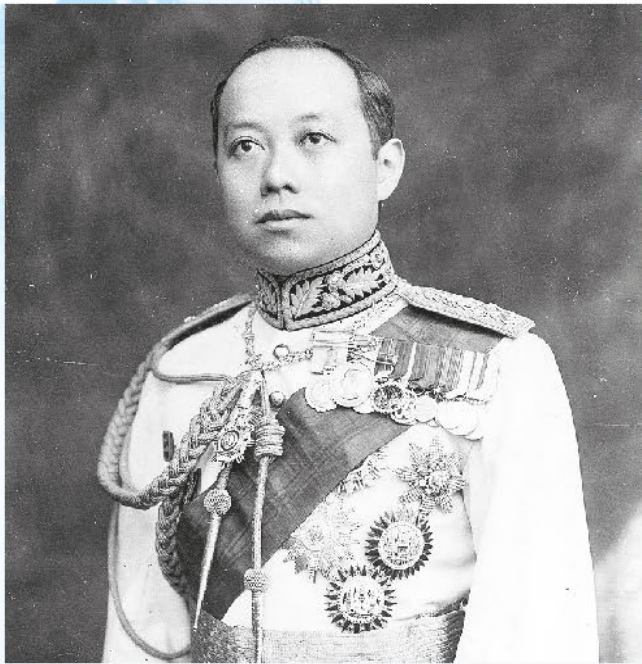
ด้านการศึกษา ทรงริเริ่มสร้างโรงเรียนขึ้นแทนวัดประจำรัชกาล ได้แก่ โรงเรียนมหาดเล็กหลวง ซึ่งในปัจจุบันคือโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย ทั้งยังทรงสนับสนุนกิจการของโรงเรียนราชวิทยาลัยซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๔๐ (ปัจจุบันคือโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์) และ

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๕ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประดิษฐาน “โรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” ขึ้นเป็น “จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย การเปิดโรงเรียนในเมืองเหนือ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศสยามมกุฎราชกุมารได้เสด็จพระราชทานนามโรงเรียนปรีณสร้อยแยลลวิทย์วิทยาลัย เมื่อวันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๙ ซึ่งไม่เป็นเพียงแต่การนำรูปแบบการศึกษาตะวันตกมาอย่างหัวเมืองเหนือเท่านั้น แต่ยังแฝงนัยการเมืองระหว่างประเทศเอาไว้ด้วยเห็นได้จากการเสด็จประพาสมณฑลพายัพทั้งสองครั้งระหว่าง พ.ศ. ๒๔๔๘-๒๔๕๐ พระองค์ได้ทรงสนพระทัยในกิจการโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ทั้งสิ้น โดยพระองค์ทรงบันทึกไว้ในพระราชนิพนธ์ “เที่ยวเมืองพระร่วง” และ “ลิลิตพายัพ” ทั้งนี้ เป้าหมายของการจัดการศึกษายังแฝงประโยชน์ทางการเมืองที่จะให้ชาวท้องถิ่นกลมเกลียวกับไทยอีกด้วย

ด้านการเศรษฐกิจ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติคดล้างอมลสิน พ.ศ. ๒๔๕๖ ขึ้น เพื่อให้ประชาชนรู้จักออมทรัพย์และเพื่อความมั่นคงในด้านเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งยังทรงริเริ่มก่อตั้งบริษัทปูนซิเมนต์ไทย

สมเด็จพระนางเจ้าอินทรศักดิศจี พระวรราชชายา

ขึ้น ด้านการคมนาคมในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ ทรงตั้งกรมรถไฟหลวง และเริ่มเปิดการเดินรถไฟสายกรุงเทพฯ ถึงเชียงใหม่ ลายใต้จากธนบุรีเชื่อมกับปิ้งและลิงคโปร อีกทั้งยังทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างสะพานพระราม ๖ เพื่อเชื่อมทางรถไฟไปยังภูมิภาคอื่น ด้านศิลปวัฒนธรรมไทยทรงตั้งกรมมหรสพ เพื่อฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมไทย และยังได้ทรงสร้างโรงละครหลวงไว้ในพระราชวังทุกแห่ง นอกจากนี้ ยังทรงสนพระราชหฤทัยด้านจิตรกรรมและสถาปัตยกรรมไทย

ด้านการต่างประเทศ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระบรมราชโองการประกาศสงครามกับประเทศฝ่ายเยอรมัน ในสงครามโลกครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๐ โดยประเทศไทยได้เข้าร่วมกับประเทศฝ่ายสัมพันธมิตร ซึ่งประกอบด้วยประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส และรัสเซียเป็นผู้นำ พร้อมทั้งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ส่งทหารไทยอาสาสมัครไปร่วมรบในสมรภูมิยุโรป

พระเมรุมาศพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระนางเจ้าสุวัทนา พระวรราชเทวี และพระราชธิดา

ด้วย ผลของสงครามประเทศฝ่ายสัมพันธมิตรได้ชัยชนะ ทำให้ประเทศไทยมีโอกาสเจรจากับประเทศมหาอำนาจหลายประเทศ ในการแก้ไขสนธิสัญญาที่ไม่เป็นธรรม เช่น สนธิสัญญาสิทธิสภาพนอกอาณาเขต สนธิสัญญาจำกัดอำนาจการเก็บภาษีของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และ สนธิสัญญาจำกัดอำนาจกลางประเทศไทย ด้านการแพทย์และการสาธารณสุขทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์และวชิรพยาบาล และทรงเปิดการประกาศกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๗

ด้านกิจการเสือป่าและลูกเสือ ทรงจัดตั้งกองเสือป่าเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๔ และทรงจัดตั้งกองลูกเสือกองแรกขึ้นที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวง (วชิราวุธวิทยาลัย ในปัจจุบัน) ด้านการฝึกสอนระบอบประชาธิปไตย ทรงทดลองตั้ง “เมืองมั่ง” หลังพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ทรงจัดให้เมืองมั่ง มีระบอบการปกครองของตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย รวมถึงเมืองจำลอง “ดุสิตธานี” ในพระราชวังดุสิต (ต่อมาทรงย้ายไปที่พระราชวังพญาไท) ด้านวรรณกรรมและหนังสือพิมพ์ทรงส่งเสริมให้มีการแต่งหนังสือ โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติวรรณคดีสโมสร สำหรับในด้านงานหนังสือพิมพ์ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติสมุด เอกสาร พ.ศ. ๒๔๖๕

■ แหล่งที่มา : โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์
เรื่อง พระราชประวัติ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จาก www.sriayudhya.ac.th

ไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่

ไวรัสโคโรนา (Coronavirus) เป็นไวรัสที่ถูกพบครั้งแรกในปี ๑๙๖๐ แต่ยังไม่ทราบแหล่งที่มาอย่างชัดเจนว่ามาจากที่ใด แต่เป็นไวรัสที่สามารถติดเชื้อได้ทั้งในมนุษย์และสัตว์ ปัจจุบันมีการค้นพบไวรัสสายพันธุ์นี้แล้วทั้งหมด ๖ สายพันธุ์ ส่วนสายพันธุ์ที่กำลังแพร่ระบาดหนักทั่วโลกตอนนี้ เป็นสายพันธุ์ที่ยังไม่เคยพบมาก่อน คือ สายพันธุ์ที่ ๗ จึงถูกเรียกว่าเป็น “ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่” และในภายหลังถูกตั้งชื่ออย่างเป็นทางการว่า “โควิด-๑๙” (COVID-19) นั่นเอง ดังนั้น ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ และโควิด-๑๙ จึงหมายถึงไวรัสชนิดเดียวกันพบครั้งแรกที่เมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน โดยมีข้อมูลยืนยันว่ามาจากตลาดที่ค้าขายสัตว์ทะเล และสัตว์หายาก

อาการเมื่อติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด-๑๙

ข้อมูลจากองค์การอนามัยโลก ระบุว่าอาการโควิด-๑๙ ที่สังเกตได้ง่าย ๆ ด้วยตัวเองมี ๕ อาการหลัก ๆ ด้วยกัน ดังนี้

๑. มีไข้
๒. เจ็บคอ
๓. ไอแห้งๆ
๔. น้ำมูกไหล
๕. หายใจเหนื่อยหอบ

แม้ว่าอาการโดยทั่วไปจะดูเหมือนเป็นเพียงไข้หวัดธรรมดา แต่ที่กลัวกันทั่วโลกเป็นเพราะเชื้อไวรัสนี้เป็นสายพันธุ์ใหม่ที่ยังไม่มียาปฏิชีวนะตัวไหนที่สามารถรักษาให้หายได้โดยตรง การรักษาเป็นไปแบบประคับประคองตามอาการเท่านั้น นอกจากนี้ อันตรายนี่ทำให้เสี่ยงถึงชีวิต จะเกิดขึ้น

เมื่อระบบภูมิคุ้มกันของเราไม่แข็งแรง หรือเชื้อไวรัสเข้าไปทำลายการทำงานของปอดได้ จนทำให้เชื้อไวรัสแพร่กระจายลูกกลามมากขึ้น และรวดเร็ว

กลุ่มเสี่ยงติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด-๑๙

๑. เด็กเล็ก (แต่อาจไม่พบอาการรุนแรงเท่าผู้สูงอายุ)
๒. ผู้สูงอายุ
๓. คนที่มีโรคประจำตัวอยู่แล้ว เช่น โรคหัวใจ เบาหวาน โรคปอดเรื้อรัง
๔. คนที่ภูมิคุ้มกันผิดปกติ หรือกินยากดภูมิคุ้มกันต้านโรคอยู่
๕. คนที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานมาก (คนอ้วนมาก)
๖. ผู้ที่เดินทางไปในประเทศเสี่ยงติดเชื้อ เช่น จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮ่องกง มาเก๊า สิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม อิตาลี อิหร่าน ฯลฯ
๗. ผู้ที่ต้องทำงาน หรือรักษาผู้ป่วย ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด-19 อย่างใกล้ชิด
๘. ผู้ที่ทำอาชีพที่ต้องพบปะชาวต่างชาติจำนวนมาก เช่น คนขับแท็กซี่ เจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล ลูกเรือสายการบินต่าง ๆ เป็นต้น

วิธีป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด-๑๙

๑. หลีกเลี่ยงการใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่มีอาการไอ จาม น้ำมูกไหล เหนื่อยหอบ เจ็บคอ
๒. หลีกเลี่ยงการเดินทางไปในพื้นที่เสี่ยง
๓. ลวมหน้ากากอนามัยทุกครั้งเมื่ออยู่ในที่สาธารณะ
๔. ระมัดระวังการสัมผัสพื้นผิวที่ไม่สะอาด และอาจมีเชื้อโรคเกาะอยู่ รวมถึงสิ่งที่มีคนจับบ่อยครั้ง เช่น ที่จับบน BTS, MRT, Airport Link ที่เปิด-ปิดประตูในรถ กลอน ประตูต่าง ๆ ก๊อกน้ำ ราวจับบันได เมื่อจับแล้วอย่าเอามือสัมผัสใบหน้า และข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัวต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ กระเป๋า

๕. ล้างมือให้ล้นมาเสมอด้วยสบู่ หรือแอลกอฮอล์เจล อย่างน้อย ๒๐ วินาที ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ไม่ต่ำกว่า ๗๐% (ไม่ผสมน้ำ)

๖. งดจับตา จมูก ปากขณะที่ไม่ได้ล้างมือ
๗. หลีกเลี่ยงการใกล้ชิด สัมผัสสัตว์ต่าง ๆ โดยที่ไม่มีการป้องกัน

๘. รับประทานอาหารสุก สะอาด ใช้ช้อนกลาง ไม่ทานอาหารที่ทำจากสัตว์หายาก

๙. สำหรับบุคลากรทางการแพทย์หรือผู้ที่ต้องดูแลผู้ป่วยที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด-๑๙ โดยตรง ควรใส่หน้ากากอนามัย หรือใส่แว่นตานิรภัย เพื่อป้องกันเชื้อในละอองฝอยจากเสมหะหรือสารคัดหลั่งเข้าตา

สามารถเข้ารับการตรวจฟรีได้ที่โรงพยาบาลรัฐขนาดใหญ่ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ กรมควบคุมโรค โทร ๑๔๒๒

■ แหล่งที่มา : Sanook เรื่อง สรุปทุกเรื่อง “ไวรัสโคโรนา” หรือ “โควิด-19” คืออะไร? อาการเป็นอย่างไร?
จาก <https://www.sanook.com>

กรมอนามัย
DEPARTMENT OF HEALTH

ถูฝ่ามือ

ถูหลังมือและ
ซอกนิ้ว

ฝ่ามือถูฝ่ามือ
และนิ้วถูซอกนิ้ว

หลังนิ้วมือ
ถูฝ่ามือ

ถูนิ้วหัวแม่มือ
โดยรอบด้วยฝ่ามือ

ปลายนิ้วมือถู
ขวางฝ่ามือ

ถูรอบข้อมือ

กรมอนามัยส่งเสริมให้คนไทยสุขภาพดี

มูลนิธิเพื่อสุขภาพและอนามัย

ตำนาน... "วันสงกรานต์"

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีเศรษฐีคนหนึ่งรวยทรัพย์แต่ไม่มีบุตรไว้สืบสกุล ซึ่งทำให้ท่านเศรษฐีทุกข์ใจเป็นอันมาก ช่างรู้บ้านเศรษฐีมีครอบครัวหนึ่ง หัวหน้าที่ครอบครัวเป็นนักเลงสุรา ถ้าวันไหนร่ำสุราสุดขีด ก็จะพูดเสียงดังแสดงวาจาเยาะเย้ยเศรษฐีลบประมาทในความมั่งคั่งมาก แต่ไร้ทายาทสืบสมบัติ วันหนึ่งเศรษฐีจึงถามว่ามีความขุนเคืองอะไรจึงแสดงอาการเยาะเย้ยและลบประมาท นักเลงสุรา จึงตอบเศรษฐีว่าถึงท่านมั่งมีสมบัติมากก็จริง แต่เป็นคนมีบาปกรรมท่านจึงไม่มีบุตร ตายไปแล้วสมบัติตกเป็นของผู้อื่นหมด ลูกรู้ไม่ได้ถึงแม้จะยากจนแต่ก็มีบุตรคอยดูแลรักษายามเจ็บไข้และรักษาทรัพย์สมบัติเมื่อเราสิ้นใจ

นับแต่นั้นมา เศรษฐียังมีความเสียใจ จึงพยายามไปบวงสรวงพระอาทิตย์และพระจันทร์ เพื่อบริพยายามตั้งจิตอธิษฐานขอบุตรทำเช่นนี้เป็นเวลาติดต่อกันถึงสามปีก็ไม่ได้บุตรดังที่ตนปรารถนาจนวันหนึ่งเป็นวันนักขัตฤกษ์สงกรานต์ ท่านเศรษฐีก็พาข้าทาสบริวารของตนมาที่โค่นต้นไทรใหญ่ต้นหนึ่ง ที่อยู่บนฝั่งแม่น้ำที่อาศัยของนกทั้งหลาย ท่านเศรษฐี

ให้บริวารล้างข้าวสารด้วยน้ำสะอาดถึง ๗ ครั้ง แล้วจึงหุงข้าวสารนั้น เมื่อสุกแล้วยกขึ้นบูชาพระไทร เทพเหล่านั้นเกิดความสงสาร จึงขึ้นไปเฝ้าพระอินทร์ ทูลขอบุตรแก่เศรษฐี พระอินทร์จึงบัญชาให้เทพบุตรองค์หนึ่งชื่อ "ธรรมบาล" ลงมาเกิดในครรภ์ของภรรยาเศรษฐี เมื่อครบกำหนดภรรยาเศรษฐีก็คลอดบุตรเป็นชาย เศรษฐีจึงตั้งชื่อว่า ธรรมบาลกุมาร เพื่อตอบสนองพระคุณเทพเทวา เศรษฐีจึงสร้างปราสาทสูง ๗ ชั้น ถวายเทพต้นไทร

เมื่อธรรมบาลกุมารเจริญวัยขึ้น เป็นเด็กที่มีปัญญาเฉียบแหลม รอบรู้ เรียนจบไตรเพท เมื่ออายุได้เจ็ดขวบ และ

ได้เป็นอาจารย์บอกมงคลการต่าง ๆ แก่มนุษย์ทั้งปวง ในขณะนั้นโลกทั้งหลายนับถือ "ท้าวกระบิลพรหม" ซึ่งได้ยินกิตติศัพท์ทางสติปัญญาอันยอดเยี่ยมของเด็กน้อย จึงคิดทดลองภูมิปัญญาโดยการเอาชีวิตเป็นเดิมพันจึงถามปัญหา ๓ ข้อ ถ้ากุมารน้อยแก้ปัญหาทั้ง ๓ ข้อได้

กบิลพรหมจะตัดศีรษะของตนบูชา ถ้าธรรมาบาลแก้ไขไม่ได้ ก็จะต้องเสียหัวเพื่อยอมรับความพ่ายแพ้ ปัญหานี้มีอยู่ว่า “ตอนเช้าราศีคนอยู่แห่งใดตอนเที่ยงราศีคนอยู่แห่งใดตอนค่ำราศีคนอยู่แห่งใด”

เมื่อได้ฟังปัญหาแล้ว ธรรมาบาลไม่อาจทราบคำตอบในทันทีได้ จึงผลัดวันตอบปัญหาไปอีก ๗ วัน ครั้นเวลาล่วงจากนั้นไป ๖ วัน ธรรมาบาลกุมารก็ยังคิดหาคำตอบปัญหานี้ไม่ได้ เมื่อนึกขึ้นว่าพรุ่งนี้จะต้องตายด้วยอาญาทำวกบิลพรหมจึงจำใจหลบหนีออกจากปราสาทเข้าไปในป่า และนอนพักเอาแรงใต้ต้นตาล

ขณะนั้นบนต้นตาลมีนกอินทรีคู่หนึ่งอาศัยอยู่นางนกกลาสมิว่า พรุ่งนี้เราจะไปหาอาหารที่ไหน นกกลาก็ตอบ

ว่า พรุ่งนี้เราไม่ต้องบินไปไกล เพราะจะได้กินเนื้อธรรมาบาลกุมาร ซึ่งจะถูกทำวกบิลพรหมตัดหัว เนื่องจากแก้ปัญหามาไม่ได้นางนกกลาว่า ปัญหานี้แก้ได้อย่างไร นกกลาก็จึงอธิบายให้ฟังว่า ตอนเช้าราศีของมนุษย์อยู่ที่หน้า คนจึงต้องล้างหน้าทุกๆ เช้า ตอนเที่ยงราศีคนอยู่ที่อก มนุษย์จึงต้องเอาเครื่องหอมประพรมที่อก ตอนค่ำราศีคนอยู่ที่เท้า มนุษย์จึงต้องล้างเท้าก่อนเข้านอน

ธรรมาบาลกุมาร ได้ยินการไขปัญหาของนกอินทรีและจำขึ้นใจ ทั้งนี้เพราะธรรมาบาลรู้ภาษานก จึงกลับสู่ปราสาทของตน รุ่งขึ้นเป็นวันครบกำหนดแก้ปัญหามาทำวกบิลพรหม มาฟังคำตอบ ธรรมาบาลกุมารกล่าวแก้ปัญหามาตามที่นกอินทรีคุยกันทุกประการ ทำวกบิลพรหมจึงเรียกธิดาทั้ง ๗ ของตน ซึ่งเป็นหญิงรับใช้ของพระอินทร์มาพร้อมกัน แล้วบอกว่าตนจะตัดเศียรบูชาธรรมาบาลกุมาร แต่ถ้าเอาศีรษะ

พอวางไว้บนแผ่นดินก็จะลุกไหม้ไปทั้งโลก ถ้าจะโยนขึ้นไปบนอากาศ อากาศจะแห้งแล้งฟ้าฝนจะหายไปสิ้น ถ้าทิ้งลงไปในมหาสมุทร น้ำในมหาสมุทรจะแห้งแล้งไปเช่นกัน จึงสั่งให้ธิดาทั้ง ๗ เอาพานมารองรับศีรษะ แล้วจึงตัดศีรษะส่งให้นางทุงษะธิดาคนโต นางทุงษะจึงเอาพานรับเศียรบิดาไว้แล้ว

แก่ประตักษิณรอบเขาพระสุเมรุ ๖๐ นาที แล้วอัญเชิญไปไว้ในมณฑปถ้ำคันธุลี เขาไกรลาส บูชาด้วยเครื่องทิพย์ พระเวสสุกรรมก็เนรมิตรองประดับด้วยแก้ว ๗ ประการชื่อภควดีให้เป็นที่ประชุมเทวดา เทวดาทั้งปวงก็เอาถาดมุนวดลงมาล้างในสระอโนดาต ๗ ครั้ง แล้วก็แจกกันเสวยทุกๆ องค์ จากนั้นมาทุก ๆ ปี ธิดาของทำวกบิลพรหมทั้ง ๗ ก็จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนมาทำหน้าที่อัญเชิญพระเศียรทำวกบิลพรหมแห่ไปรอบเขาพระสุเมรุ เป็นเวลา ๖๐ นาที แล้วประดิษฐานตามเดิม

■ แหล่งที่มา : educatepark จาก <https://www.educatepark.com>
วันสงกรานต์/ประเพณีวันสงกรานต์

ประเพณีสงกรานต์ เป็นประเพณีของประเทศไทย กัมพูชา ลาว พม่า ชนกลุ่มน้อยชาวไทแถบเวียดนามและมณฑลยูนนานของจีน ศรีลังกาและทางตะวันออกของประเทศอินเดีย สันนิษฐานว่าวันสงกรานต์ได้รับอิทธิพลมาจากเทศกาลโฮลีในอินเดีย แต่เทศกาลโฮลีจะใช้การสาดสีแทน เริ่มในทุกวันแรม ๑ ค่ำเดือน ๔ คือ ในเดือนมีนาคม

คำว่า “สงกรานต์” มาจากภาษาสันสกฤตว่า “ส-กรานต” ซึ่งแปลว่า ก้าวขึ้น ย่างขึ้น หรือการย้ายที่ เคลื่อนที่ โดยมีความอีกนัยหนึ่งว่า เป็นการเข้าสู่ศักราชราศีใหม่ หรือวันขึ้นปีใหม่นั้นเอง ส่วนเทศกาลสงกรานต์นั้น เป็นประเพณีเก่าแก่ของคนไทยสืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณคู่กันมากับประเพณีตรุษ จึงมีการเรียกรวมกันว่า “**ประเพณีตรุษสงกรานต์**” ซึ่งหมายถึง ประเพณีส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่

สำหรับประเทศไทยประเพณีสงกรานต์ ถือเป็นประเพณีวันขึ้นปีใหม่ของไทยมาแต่โบราณคนไทยถือเอาวันขึ้น ๑ ค่ำ เดือนอ้าย ซึ่งตกราว ๆ เดือนพฤศจิกายนหรือธันวาคม เป็นวันขึ้นปีใหม่ เพราะถือว่าเป็นช่วงฤดูหนาว ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๔๓๒ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้เปลี่ยนวันขึ้นปีใหม่ให้เป็นวันที่ ๑ เมษายน ต่อมาในยุคสมัยของ จอมพล ป.พิบูลสงคราม ปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ได้เปลี่ยนวันปีใหม่ให้เป็นสากล

คือวันที่ ๑ มกราคม แต่คนไทยส่วนมากก็คุ้นเคยกับวันปีใหม่ไทยในเดือนเมษายน

ประเพณีสงกรานต์ในแต่ละภาค

◆ ประเพณีสงกรานต์ภาคเหนือ ◆

วันที่ ๑๓ เมษายน เรียกว่า “วันสังขารล่อง” ซึ่งมีความหมายว่า อายุสิ้นไปอีกปี

วันที่ ๑๔ เมษายน เรียกว่า “วันเนา” เป็นวันห้ามพูดจาหยาบคาย เพราะเชื่อว่าจะทำให้ปากเน่าและไม่เจริญ

วันที่ ๑๕ เมษายน เรียกว่า “วันพญาวัน” คือวันเปลี่ยนศกใหม่

◆ ประเพณีสังกรานต์ภาคกลาง ◆

วันที่ ๑๓ เมษายน เรียกว่า “วันมหาสงกรานต์” และเป็นวันผู้สูงอายุแห่งชาติ

วันที่ ๑๔ เมษายน เรียกว่า “วันเนา” ซึ่งในสมัยพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ได้ประกาศให้เป็นวันครอบครัว

วันที่ ๑๕ เมษายน เรียกว่า “วันเถลิงศก” คือวันเริ่มจุลศักราชใหม่

◆ ประเพณีสังกรานต์ภาคใต้ ◆

วันที่ ๑๓ เมษายน เรียกว่า “วันเจ้าเมืองเก่า” หรือ “วันส่งเจ้าเมืองเก่า” เพราะเชื่อว่าเทวดารักษาบ้านเมืองกลับไปชุมนุมกันบนสวรรค์

วันที่ ๑๔ เมษายน เรียกว่า “วันว่าง” คือวันที่ปราศจากเทวดาที่รักษาเมือง ชาวบ้านก็จะงดงานอาชีพต่าง ๆ แล้วไม่ทำบุญที่วัด

วันที่ ๑๕ เมษายน เรียกว่า “วันรับเจ้าเมืองใหม่” คือวันรับเทวดาองค์ใหม่ที่ได้รับมอบหมายให้มาดูแลเมืองแทนองค์เดิมที่ย้ายไปประจำเมืองอื่น

กิจกรรมในวันสงกรานต์

๑. **ทำบุญตักบาตร** เป็นการสร้างบุญสร้างกุศลให้ตัวเอง และ อุทิศส่วนกุศลนั้นแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว การทำบุญแบบนี้มักจะเตรียมไว้ล่วงหน้า โดยการนำอาหารไปตักบาตรถวายพระภิกษุที่วัด

๒. **รดน้ำ** เป็นการอวยพรปีใหม่ให้กันและกัน น้ำที่รดมักใช้น้ำหอมผสมเข้ากับน้ำธรรมดา

๓. **สงฆ์น้ำพระ** จะรดน้ำพระพุทธรูปที่บ้าน และไปวัด เพื่อ สงฆ์น้ำพระสงฆ์

๔. **บั้งสุกธัญญ์** กระดุกฎาตีผู้ใหญ่ที่ตายแล้ว มักก่อเป็นเจดีย์ แล้วนิมนต์พระไปบังสุกุล

๕. **การรดน้ำผู้ใหญ่** คือการไปอวยพรให้ผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ ครูบาอาจารย์ ท่านผู้ใหญ่มักจะนั่งลงแล้วผู้ที่

รดก็จะเอาน้ำหอมเจือกับน้ำรดที่มือท่าน ท่านจะให้ศีลให้พรผู้ที่ไปรด ถ้าเป็นพระก็จะนำผ้าสบงไปถวายให้ท่านพลัดเปลี่ยนด้วย หากเป็นฆราวาสก็จะหาผ้าถุง ผ้าขาวม้าไปให้

๖. **การดำหัว** จุดประสงค์คล้ายกับการรดน้ำทางภาคกลาง พบเห็นได้ทางภาคเหนือ การดำหัวทำเพื่อแสดงความเคารพนับถือต่อพระ, ผู้สูงอายุ คือการขอขมาในสิ่งที่ได้ล่วงเกินไปแล้ว หรือ การขอพรปีใหม่จากผู้ใหญ่ ของที่ใช้ในการดำหัวส่วนมากมีอาภรณ์ มะพร้าว กล้วย ส้มป่อย เทียนและดอกไม้

๗. **การก่อเจดีย์ทราย** เป็นการนำทรายมาก่อเป็นรูปร่างคล้ายเจดีย์ และประดับด้วยดอกไม้ต่างๆ

๘. **การปล่อยนกปล่อยปลา** ถือเป็นการล้างบาปที่ทำไว้ เป็นการสะเดาะเคราะห์ร้ายให้มีแต่ความสุขความสบายในวันขึ้นปีใหม่

๙. **การขนทรายเข้าวัด** ทางภาคเหนือนิยมขนทรายเข้าวัดเพื่อเป็นนิมิตโชคลาภ ให้มีความสุขความเจริญ เงินทองไหลมาเทมาดุจทรายที่ขนเข้าวัด แต่ก็มีบางที่ เชื่อว่าตลอดปี การนำทรายที่ติดเท้าออกวัด เป็นบาป จึงขนทรายเข้าวัดเพื่อไม่ให้บาป

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/วันสงกรานต์>

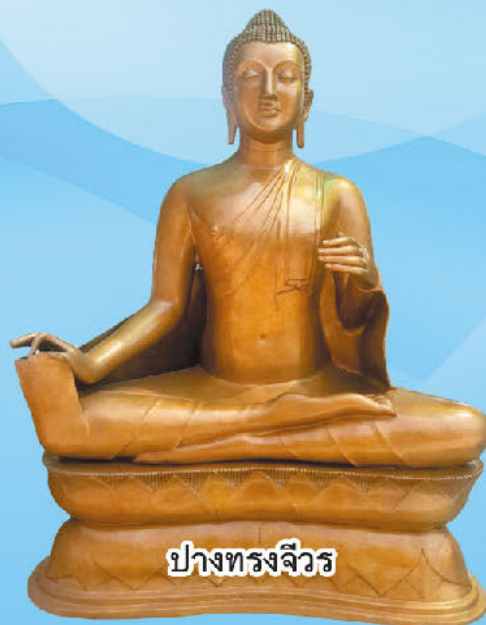
K@POOK! จาก <https://highlight.kapook.com/view/21047>

พระพุทธรูปบุรุษวิจิตรวรรณภูมิ

ปางลอยถาด

ปางทรงจีวร

ปางประทับเหนือพนัสบดี

ปางปลงกัมมัญฐาน

หรือ

ปางชักผ้าบังสุกุล

ปางขอฝน

ปางพระอิริยาบถยืน

ปางสงฆ์น้ำฝน

ปางพยายาลภิกษุอาพาธ

กิจกรรม มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

โครงการ “พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ”

มูลนิธิพุทธสถานฯ นำโดยพระครูภัทรปัญญาธร ประธานมูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับ คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง, คุณจุไรรัตน์ อมรรุจิ นายกสมาคม, กรรมการ, และ จนท.กู้ภัยโคกสำโรงส่งเคราะห์มอบสิ่งของให้กับ นายณรงค์ ชัยจำรัส นายอำเภอโคกสำโรง เป็นผู้แทนเพื่อนำสิ่งของมอบเป็นขวัญเป็นกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านตรวจ ๒ ด้าน ในอำเภอโคกสำโรงในระยะดำเนินการ เพื่อต่อต้านไวรัส covid-19

มูลนิธิพุทธสถานฯ นำโดยพระครูภัทรปัญญาธร ประธานมูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับ คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง นำสิ่งของมอบเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ แก่เจ้าหน้าที่บ้านเมืองแต่ละตำบล ที่เข้าเวรปฏิบัติหน้าที่ ตามคำสั่งอำเภอ/จังหวัด ณ จุดตรวจเส้นทางหลัก จำนวน ๒ แห่งของอำเภอโคกสำโรง ได้แก่ บ่อมยามตำบลห้วยโป่ง (โดย จนท.ตำบลคลองเกตุ)และบ่อมยามสี่แยกวังเพลิง (โดย จนท.ตำบลเพนียด)

มูลนิธิพุทธสถานฯ นำโดยพระครูภัทรปัญญาธร ประธานมูลนิธิพุทธสถานฯ มอบข้าวสาร อาหารแห้ง ช่วยเหลือ งานฌาปนกิจศพผู้ยากไร้ ณ วัดสิงห์คูยาง อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี

มูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับคณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง มอบถุงยังชีพช่วยเหลือ ผู้ยากไร้ ผู้ป่วยติดเตียง และคนชรา ในเขตอำเภอโคกสำโรง

ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี

สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า กรรมการมหาเถรสมาคม เลขาธิการสมเด็จพระสังฆราช เยี่ยมศูนย์โรงทาน ตามพระดำริ สมเด็จพระสังฆราช เพื่อช่วยเหลือประชาชนได้รับผลกระทบการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ ณ วัดเสาธงทอง ลพบุรี พระครูสิริจริยาภรณ์ เจ้าคณะอำเภอเมืองลพบุรี ประธานดำเนินการ

แหล่งที่มา : Facebook ข่าวสาร คณะสงฆ์อำเภอเมืองลพบุรี

คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง ร่วมกับวัดสิงห์คูยาง และภาคีเครือข่าย มอบสิ่งของ เครื่องอุปโภค และบริโภค ช่วยเหลือผู้ประสบภัย จากโรคระบาดไวรัสโควิด-๑๙ ตามพระดำริ ของ เจ้าพระคุณสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

แหล่งที่มา : Facebook พระครูสุภัทรปิณธุธวัช วัดสิงห์คูยาง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

นายณรงค์ ทรงอารมณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้ให้เกียรติ มาร่วมปลูกต้นกล้า นำโดย พระเดชพระคุณ พระเทพเสนาบดี เจ้าคณะจังหวัดลพบุรี และ นางสาวอังศุมลีนจุฑาจินดาเขต ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลพบุรีตามโครงการ ผักสวนครัว วัดสู่ชุมชนตามพระดำริ ของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก และเยี่ยมชมแปลงผัก สวนครัว วัดสู่ชุมชน ในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓ ณ โรงเรียนวินิตศึกษาในพระราชูปถัมภ์ (แห่งที่ ๒)

แหล่งที่มา : facebookคณะสงฆ์ จังหวัดลพบุรี

ตารางฯ ละ ๔๔๔ บาท

ตะกรุด

หนังสือภาพพุทธประวัติ ๔ สี

**พระพุทธรเจ้าหน้า
ขนาดสูง ๑๐ เซนติเมตร**

- ๑ ตารางวา ไร่ ตะกรุด
๕ ตารางวา ไร่ หนังสือภาพพุทธประวัติ ๕ สี
๑๐ ตารางวา ไร่ พระพุทธเจ้าน้อย ขนาดสูง ๑๐ เซนติเมตร

ติดต่อแจ้งความจำนงสั่งจองที่ดิน **๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐**

พุทธศาสนา เป็นสมบัติที่ล้ำค่าที่สุด
หากได้สมบัตินี้ไปแล้ว คือ มีธรรมะอยู่ในชีวิต
ซึ่งเป็นธรรมะที่พระพุทธองค์ได้ทรงสอน
ยิ่งศึกษา ปฏิบัติ สะสมไว้
ชีวิตจะพ้นจากทุกข์

เรื่องจริง “สำหรับคนบางคน”

บางคนฝากดูแลบ้านได้ ... แต่ฝากผีฝากไข้ไม่ได้
บางคนให้ของได้ ... แต่ให้ใจไม่ได้
บางคนเป็นลูกน้องได้ ... แต่เป็นหัวหน้าไม่ได้
บางคนเป็นหัวหน้าได้ ... แต่เป็นผู้นำไม่ได้
บางคนเป็นคู่ครองได้ ... แต่เป็นคู่ชีวิตไม่ได้

แหล่งที่มา : facebook Talk2top4U เรื่อง คนบางคน

วันวิสาขบูชา

วันวิสาขบูชา เป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งของชาวพุทธทั่วโลก ซึ่งในปีนี้ (๒๕๖๓) วันวิสาขบูชาตรงกับ วันศุกร์ ที่ ๖ พฤษภาคม คำว่า วิสาขบูชา ย่อมาจากคำว่า “วิสาขปรณมิบูชา” แปลว่า “การบูชาในวันเพ็ญเดือนวิสาขะ” ดังนั้น วิสาขบูชา จึงหมายถึง การบูชาในวันเพ็ญเดือน ๖ ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ตามปฏิทินจันทรคติของไทย ซึ่งมักจะตรงกับเดือน พฤษภาคม หรือมิถุนายน แต่ถ้าปีใดมีอธิกมาส คือ มีเดือน ๘ สองหน ก็เลื่อนไปเป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ กลางเดือน ๗ หรือราว เดือนมิถุนายน

ประวัติวันวิสาขบูชา

วันวิสาขบูชา ถือเป็นวันสำคัญยิ่งทางพระพุทธศาสนา เพราะเป็นวันที่เกิด ๓ เหตุการณ์ที่สำคัญที่เกี่ยวกับองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวียนมาบรรจบกันในวันเพ็ญเดือน ๖ แม้จะมีช่วงระยะเวลาห่างกันนับเป็นเวลาหลายสิบปี ซึ่งเหตุการณ์อัศจรรย์ ๓ ประการ ได้แก่

๑. วันวิสาขบูชา เป็นวันที่พระพุทธเจ้าประสูติ

เมื่อพระนางสิริมหามายา พระมเหสีของพระเจ้าสุทโธทนะ แห่งกรุงกบิลพัสดุ์ ทรงพระครรภ์แก่จวนจะประสูติ พระนางจึงเสด็จแปรพระราชฐานไปประทับ ณ กรุงเวทพเพ เพื่อประสูติในตระกูลของพระนางตามประเพณีนิยมในสมัยนั้น ขณะเสด็จแวะพักผ่อนพระอิริยาบถใต้ต้นสาละ ณ สวนลุมพินีวัน พระนางก็ได้ประสูติพระโอรส ณ ใต้ต้นสาละนั้น ซึ่งตรงกับ

วันเพ็ญเดือน ๖ ก่อนพุทธศักราช ๘๐ ปี ครั้นพระกุมารประสูติได้ ๕ วัน ก็ได้รับการถวายพระนามว่า สิทธัตถะ แปลว่า สมปรารถนาข่าวการประสูติแพร่ไปถึงอสิตดาบส ผู้อาศัยอยู่ในอาศรมเชิงเขาหิมาลัย และมีความคุ้นเคยกับพระเจ้าสุทโธทนะ ดาบสจึงเดินทางไปเข้าเฝ้า และเมื่อเห็นพระราชกุมารก็ทำนายได้ทันทีว่า นี่คือผู้จะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงกล่าวพยากรณ์ว่า “พระราชกุมารนี้จัก

บรรลุพระสัมโพธิญาณ เห็นแจ้งพระนิพพานอันบริสุทธิ์อย่างยิ่ง ทรงหวังประโยชน์แก่ชนเป็นอันมาก จะประกาศธรรมจักร พรหมจรรย์ของพระกุมารนี้จักแพร่หลาย” แล้วกราบลงแทบพระบาทของพระกุมาร พระเจ้าสุทโธทนะทอดพระเนตรเห็นเหตุการณ์นั้นทรงรู้สึกอัศจรรย์และเปี่ยมล้นด้วยปิติ ถึงกับทูลพระองค์ลงอภิวาทพระราชกุมารตามอย่างดาบส

๒. วันวิสาขบูชา เป็นวันที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้รัตนตรัย

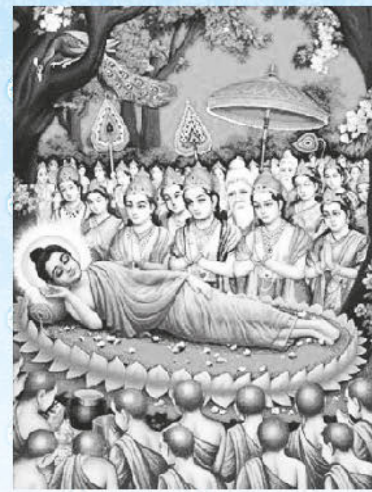
หลังจากออกผนวชได้ ๖ ปี จนเมื่อพระชนมายุ ๓๕ พรรษา เจ้าชายสิทธัตถะก็ทรงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ณ ใต้ร่มไม้ศรีมหาโพธิ์ ฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา ตำบลอุรุเวลาเสนานิคม ในตอนเช้ามืดของวันพุธ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ปีระกา ก่อนพุทธศักราช ๔๕ ปี ปัจจุบันสถานที่ตรัสรู้แห่งนี้เรียกว่า พุทธคยา เป็น

พุทธองค์กับพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย ก็ไปรับภัตตาหารบิณฑบาตที่บ้านนายจุนทะ ตามคำกราบทูลนิมนต์ พระองค์เสวยสุกรมัททวะที่นายจุนทะตั้งใจทำถวายก็เกิดอาพาธลงแต่ทรงอดกลั้นมุ่งเสด็จไปยังเมืองกุสินาราประทับ ณ ป่าสาละ เพื่อเสด็จดับขันธปรินิพพาน

เมื่อถึงยามสุดท้ายของคืนนั้น พระพุทธองค์ก็ทรงประทานปัจฉิมโอวาทว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อันว่าสังขารทั้งหลายย่อมมีความเสื่อมสลายไปเป็นธรรมดา ท่านทั้งหลายจงยังกิจทั้งปวงอันเป็นประโยชน์ของตนและประโยชน์ของผู้อื่นให้บริบูรณ์ด้วยความไม่ประมาทเถิด” หลังจากนั้นก็เสด็จเข้าดับขันธปรินิพพาน ในราตรีเพ็ญเดือน ๖ นั้น

ตำบลหนึ่งของเมืองคยา แห่งรัฐพิหารของอินเดีย

สิ่งที่ตรัสรู้ คือ อริยสัจสี่ เป็นความจริงอันประเสริฐ ๔ ประการของพระพุทธเจ้า ซึ่งพระพุทธเจ้าเสด็จไปที่ต้นมหาโพธิ์ และทรงเจริญสมาธิภาวนาจนจิตเป็นสมาธิได้ฉะฉานที่ ๔ แล้วบำเพ็ญภาวนาต่อไปจนได้ญาณ ๓ คือ

- **ยามต้น** : ทรงบรรลุ “ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ” คือ ทรงระลึกชาติในอดีตทั้งของตนเองและผู้อื่นได้

- **ยามสอง** : ทรงบรรลุ “จุตูปปาตญาณ” คือ การรู้แจ้งการเกิดและดับของสรรพสัตว์ทั้งหลาย ด้วยการมีตาทิพย์สามารถเห็นการจุติและอุบัติของวิญญาณทั้งหลาย

- **ยามสาม หรือยามสุดท้าย** : ทรงบรรลุ “อาสวักขยญาณ” คือ รู้วิธีกำจัดกิเลสด้วย อริยสัจ ๔ (ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค) ได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในคืนวันเพ็ญเดือน ๖ ซึ่งขณะนั้นพระพุทธองค์มีพระชนมายุได้ ๓๕ พรรษา

๓. วันวิสาขบูชา เป็นวันที่พระพุทธเจ้าเสด็จเข้าสู่ปรินิพพาน

เมื่อพระพุทธองค์ได้ตรัสรู้และแสดงธรรมเป็นเวลานานถึง ๔๕ ปี จนมีพระชนมายุได้ ๘๐ พรรษา ได้ประทับจำพรรษา ณ เวฬุคาม ใกล้เมืองเวสาลี แคว้นวัชชี ในระหว่างนั้นทรงพระประชวรอย่างหนัก ครั้นเมื่อถึงวันเพ็ญเดือน ๖ พระ

กิจกรรมในวันวิสาขบูชา

กิจกรรมที่พุทธศาสนิกชนพึงปฏิบัติใน วันวิสาขบูชา ได้แก่

๑. ทำบุญใส่บาตร กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้ญาติที่ล่วงลับ และเจ้ากรรมนายเวร
๒. จัดสำรับคาวหวานไปทำบุญถวายภัตตาหารที่วัด และปฏิบัติธรรม ฟังพระธรรมเทศนา
๓. ปลื้มยอกปลื้มปลา เพื่อสร้างบุญสร้างกุศล
๔. ร่วมเวียนเทียนรอบอุโบสถที่วัดในตอนค่ำ เพื่อรำลึกถึงพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์
๕. ร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับวันสำคัญทางพุทธศาสนา
๖. จัดแสดงนิทรรศการ ประวัติ หรือเรื่องราวความเป็นมาเกี่ยวกับวันวิสาขบูชาตามโรงเรียน หรือสถานที่ราชการ เพื่อให้ความรู้ และเป็นการร่วมรำลึกถึงความสำคัญของวันวิสาขบูชา
๗. ประดับธงตามอาคารบ้านเรือน วัดและสถานที่ราชการ
๘. บำเพ็ญสาธารณประโยชน์

■ แหล่งที่มา : K@POOK! จาก

<https://hilight.kapook.com>

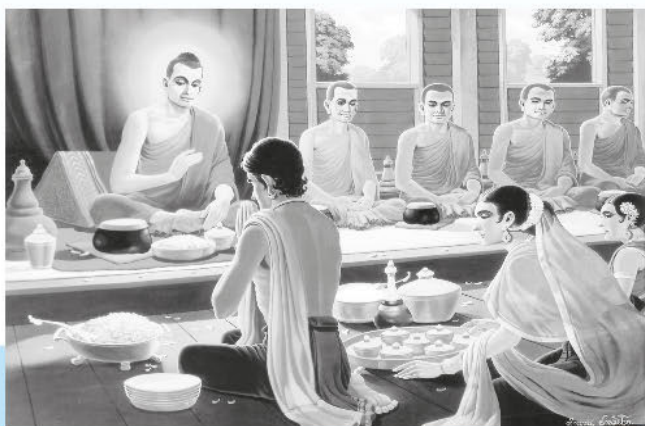

ประวัติพระพุทธเจ้า

ตอน

ปรินิพพาน

พระพุทธเจ้าพร้อมด้วยพระสงฆ์บริวาร ได้เสด็จออกจากเขตแขวงเมืองไพศาลีเพื่อเสด็จไปยังเมืองกุสินารา สถานที่ทรงกำหนดว่าจะนิพพานเป็นแห่งสุดท้าย จนไปถึงเมืองปาวาในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ซึ่งเป็นวันก่อนเสด็จนิพพานเพียงหนึ่งวันเสด็จเข้าไปประทับอาศัยที่สวนมะม่วงของนายจุนทะ ได้ทราบข่าวว่า พระพุทธเจ้าพร้อมด้วยพระสงฆ์บริวารเสด็จมาพักอยู่ที่สวนมะม่วงของตน ก็ออกไปเฝ้าและฟังธรรม ฟังจบแล้ว นายจุนทะกราบทูลอาราธนาพระพุทธเจ้าพร้อมด้วยพระสงฆ์เสด็จไปรับภัตตาหารที่บ้านของตนในเวลาเช้าวันรุ่งขึ้นนายจุนทะได้ถวายภัตตาหารพระพุทธเจ้าและพระสงฆ์ที่บ้านของตน ภัตตาหารอย่างหนึ่งที่นายจุนทะปรุงถวายพระพุทธเจ้าในวันนี้มีชื่อว่า “สุกรมัททวะ” (คัมภีร์ศาสนาพุทธชั้นอรรถกถาและมติของเกจิอาจารย์ทั้งหลายยังไม่ระบุว่านั่นคืออะไรแน่ บางมติว่าได้แก่

สุกรอ่อน (แปลตามตัว สุกร-สุกร หรือหมู มัททวะ-อ่อน) บางมติว่าได้แก่ เห็ดชนิดหนึ่ง และบางมติว่าได้แก่ ชื่ออาหารอันประณีตชนิดหนึ่ง ซึ่งชาวอินเดียปรุงขึ้นเพื่อถวายแก่ผู้ที่ตนเคารพนับถือที่สุด เช่น เทพเจ้า เป็นต้น เป็นอาหารประณีตชั้นหนึ่งยิ่งกว่าข้าวมธุปายาส) พระพุทธเจ้าตรัสบอกนายจุนทะให้จัดถวายสุกรมัททวะนั้นถวายเฉพาะพระองค์ ส่วนภัตตาหารอย่างอื่นให้จัดถวายพระสงฆ์ เมื่อพระพุทธเจ้าทรงฉันเสร็จแล้ว รับสั่งให้นายจุนทะนำเอาสุกรมัททวะที่

เหลือจากที่พระองค์ทรงฉันทแล้ว ไปฝังเสียที่บ่อ เพราะบุคคลอื่นหากรับประทานแล้ว ร่างกายไม่อาจจะย่อยได้ เสร็จแล้ว พระพุทธองค์ทรงแสดงธรรมให้นายจุนทะฟังเป็นที่ชื่นชมและรื่นเริงในกุศลบุญจริยาของตน แล้วทรงอำลานายจุนทะ และเสด็จต่อไปยังเมืองกุสินาราท่อไปซึ่งนับเป็นปัจฉิมวิณฑบาต

เมื่อพระบรมศาสดาประทานปัจฉิมโอวาทเป็นวาระสุดท้ายแล้วก็หยุดมิได้ตรัสอะไรอีกเลย

ทรงทำพระนิพพาน บริกรรมด้วยอนุปปพวิหารสมาบัติทั้ง ๙ โดยอนุโลม (ตามลำดับ) ดังนี้

ทรงเข้าปฐมฌาน (ฌานที่ ๑) ออกจากปฐมฌาน

ทรงเข้าทุติยฌาน (ฌานที่ ๒) ออกจากทุติยฌาน

ทรงเข้าตติยฌาน (ฌานที่ ๓) ออกจากตติยฌาน

ทรงเข้าจตุตถฌาน (ฌานที่ ๔) ออกจากจตุตถฌาน

ทรงเข้าอากาสานัญจายตนะ ออกจากอากาสานัญจายตนะ

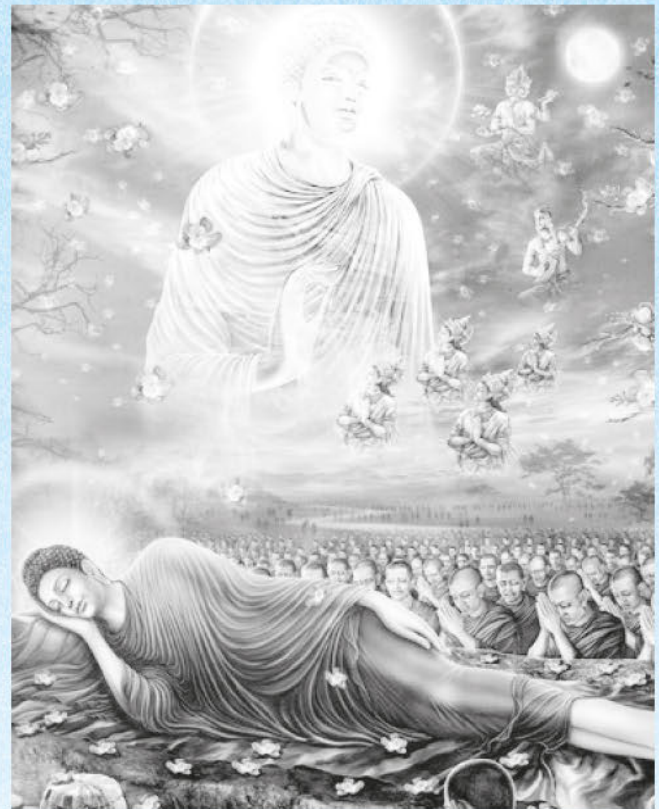
ทรงเข้าวิญญานัญจายตนะ ออกจากวิญญานัญจายตนะ

ทรงเข้าอากิญจัญจายตนะ ออกจากอากิญจัญจายตนะ

ทรงเข้าเนวลัญญานาลัญจายตนะ ออกจากเนวลัญญานาลัญจายตนะ

ทรงเข้าสัญญาเวทยิตนิโรธ สมาบัติ ๙ อันเป็นนิโรธสมาบัติที่มีอาการสงบที่สุด ถึงดับสัญญาและเวทนาคือไม่รู้สึกรู้หายทั้งใจทุกประการ แม้ลมหายใจเข้าออกก็หยุดลงยิ่งกว่านอนหลับผู้ไม่คั่นเช่นพระอานนท์เข้าใจว่าพระบรมศาสดาเข้าสู่นิพพานแล้วแต่พระอนุรุธเถระผู้เชี่ยวชาญสมาบัติชี้แจงว่าบัดนี้พระพุทธองค์กำลังเสด็จอยู่ในสัญญาเวทยิตนิโรธสมาบัติ

จากนั้นพระผู้มีพระภาคจึงเสด็จออกจากสัญญาเวทยิตนิโรธสมาบัติ ถอยเข้าสู่เนวลัญญานาลัญจายตนะ คือถอยตามลำดับจนถึงปฐมฌาน(เหมือนขึ้นสู่ตึกชั้นที่ ๙ แล้วถอยลงมาสู่ชั้นที่ ๘ ตามลำดับจนถึงชั้นที่ ๑)แล้วย้อนจากปฐมฌาน ขึ้นไปสู่ทุติยฌาน ตติยฌาน และจตุตถฌานเป็นลำดับสุดท้ายจึงบริพนพานอยู่ในฌาน เป็นธรรมเนียมนิยมทั่วไปเพราะขณะอยู่ในฌานอานุภาพของฌานย่อมรักษาตลอดเวลาที่ยังดำรงอยู่ในฌานนั้น ๆ เป็นการนิพพานโดยไม่ติดในรูปฌานหรือในอรูปฌาน

หลังจากที่พระบรมศาสดาล้มมาล้มพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว ได้บังเกิดมหัศจรรย์ แผ่นดินไหว กลองทิพย์บรรเลง เสียงกิ้งก้องกัมปนาท ท้าวสทัมพดีพรหม ท้าวโกสีย์ลักกเทวราช พระอนุรุธเถระและพระอานนท์เถระเป็นอาทิ ได้กล่าวสรรเสริญพระพุทธานุภาพของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แสดงความไม่เที่ยงถาวรแห่งสังขาร ด้วยความเคารพเลื่อมใส เหล่ามหาชนพุทธบริษัททั้งหลายที่ประชุมกันอยู่ ณ วันนั้นต่างก็โคกเศร้าร้องรำราฟกัน พระอนุรุธเถระและพระอานนท์เถระเจ้าได้แสดงธรรมกถาปลุกปลอบ เพื่อให้คลายความเศร้าโศกโศกโศก

พระพุทธองค์ทรงเสด็จดับขันธปรินิพพานใต้ต้นสาละ ณ สาลวโนทยานของมัลลกะษัตริย์ เมืองกุสินารา แคว้นมัลละ (ปัจจุบันอยู่ใน เมืองกุสินคร) แคว้นอุตตรประเทศ ประเทศอินเดีย สิริรวมพระชนมายุได้ ๘๐ พรรษาการปรินิพพานของพระพุทธเจ้า ถือเป็นวันสำคัญของพุทธศาสนิกชนทั่วโลก เพราะพุทธศาสนิกชน ได้สูญเสียดวงประทีปของโลก ซึ่งนับเป็นการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ และครั้งสำคัญของพระพุทธศาสนา

■ แหล่งที่มา : เรื่อง ปรีณิพพาน

จาก <https://sites.google.com>

พาเที่ยว...

วัดสุวรรณคีรีปิฎก

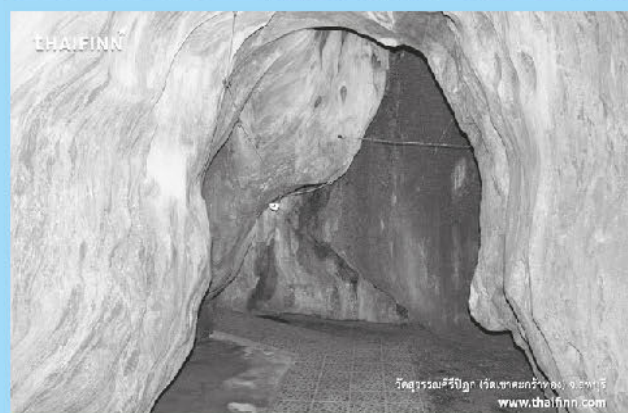
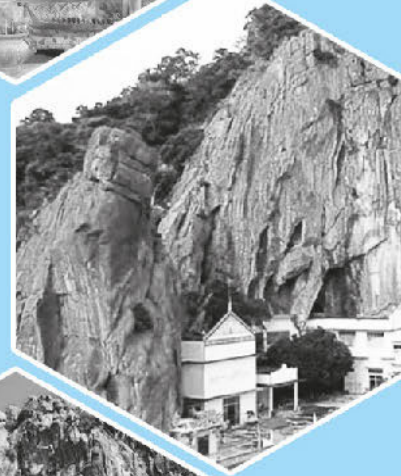
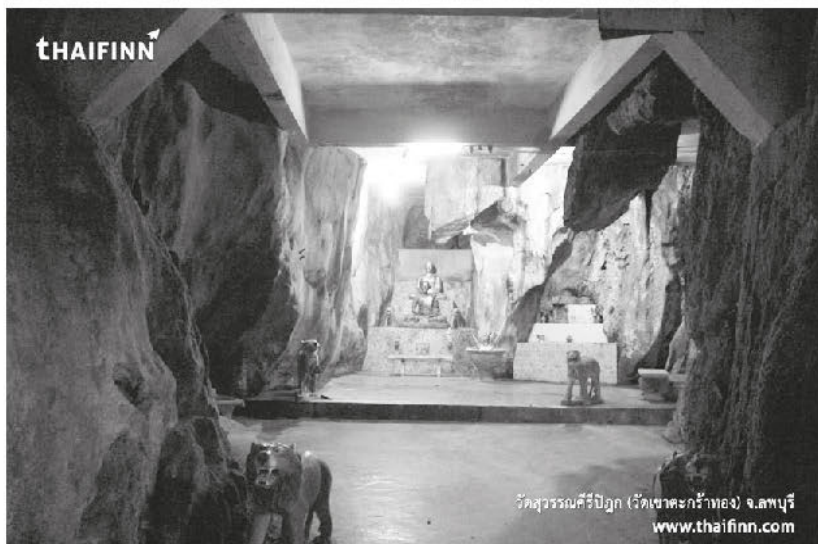
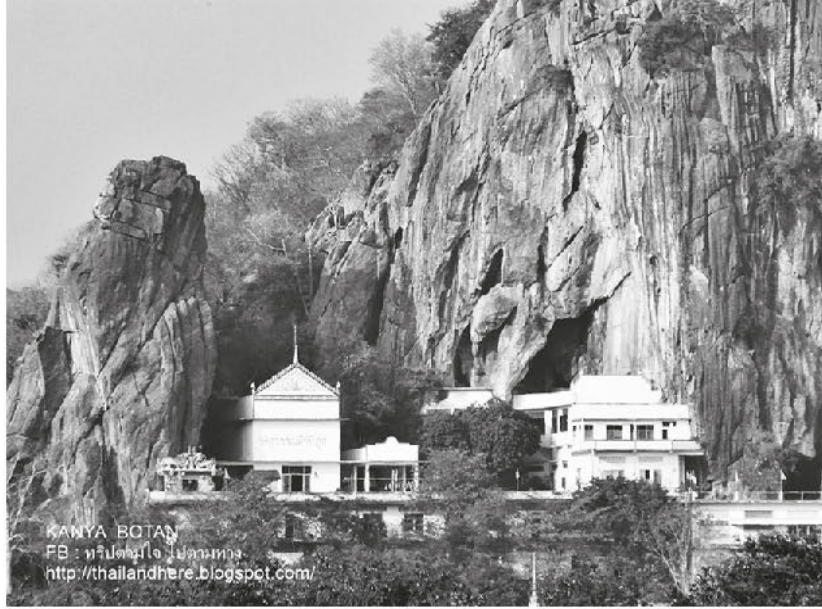
วัดสุวรรณคีรีปิฎก หรือวัดเขาตะกร้าทอง ตั้งอยู่หมู่ ๗ ตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๘ ลังกัดคณะสงฆ์มหานิกายวัดสร้างอยู่บนไหล่เขาตะกร้าทอง มีพระประธาน คือ พระพุทธสิริ นิमितมงคลมีถ้ำซึ่งมีค้างคาวอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นวัดที่สร้างอยู่บนภูเขาใกล้กับบริเวณอ่างซับเหล็กโดยพระสุปฏิปันโนผู้ก่อสร้างวัดนี้ขึ้นมาคือ หลวงปู่บุญเหลือ และหลวงปู่ขาว ซึ่งในขณะนั้นได้เดินธุดงค์ผ่านมายังสถานที่แห่งนี้ กล่าวกันว่า บริเวณยอดเขาซึ่งเป็นที่ตั้งของวัดนี้มีลักษณะเป็นแอ่งคล้ายกับตะกร้าเมื่อยามต้องแสงแดดนั้นบริเวณแอ่งนี้จะมีแสงระยิบระยับคล้ายกับทองจึงเป็นที่มาของชื่อวัดเขาตะกร้าทองหลวงปู่บุญเหลือท่านได้มรณภาพไปตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ยังเหลืออยู่แต่หลวงปู่ขาวซึ่งได้ไปสร้างวัดอยู่ที่จังหวัดศรีสะเกษ

ภายในถ้ำประดิษฐานพระพุทธรูปและรูปปั้นหลวงปู่บุญเหลือ และปู่ฤๅษี ห้องถัดมา คือถ้ำมหาโชคซึ่งอยู่ในถ้ำมีค้างคาวน้อยใหญ่อาศัยอยู่ข้างในเป็นห้องโถงประดิษฐานพระพุทธรูปองค์ใหญ่ลึงมหัสจรรย์ที่เราได้พบคือห้องโถง

ประดิษฐานพระพุทธรูป กับจุดที่ค้างคาวอาศัยนั้นห่างกันไม่เกินไปกั้ว แต่บริเวณที่ประดิษฐานพระพุทธรูป จะไม่มีค้างคาวมาเกาะด้านบนและไม่มีมูลค้างคาวให้เห็นเลยแม้แต่หยดเดียว เขาตะกร้าทองจะมีลักษณะไม่เหมือนวัดอื่นโดยเป็นอาคารสูง ๔ - ๕ ชั้น ยาวไปตามไหล่เขา เมื่อไปถึงยอดเขาจะมีถ้ำใหญ่ได้แก่ ถ้ำพระ ถ้ำฤๅษี ถ้ำค้างคาว ถ้ำมหาโชค ซึ่งเป็นถ้ำธรรมชาติควรแก่การศึกษา และทางวัดได้เก็บศพของหลวงปู่บุญเหลือ ซึ่งมีสภาพไม่เน่าเปื่อยไว้ให้ประชาชนที่เคารพได้กราบสักการบูชา

ในยามพลบค่ำจะสามารถชมค้างคาวนับแสนตัวเหิรทะยานสู่ท้องฟ้า และสามารถชมทิวทัศน์ของธรรมชาติบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็ก และบริเวณโดยรอบที่มีความสวยงาม

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี เรื่อง วัดสุวรรณคีรีปิฎก จาก <https://th.wikipedia.org> THAIFINN เรื่อง วัดเขาตะกร้าทอง จาก <https://www.thaifinn.com/> Facebook เรารัก “ลพบุรี” จาก <https://www.facebook.com>

มงคลชีวิต

๓๘ ประการ

มงคลที่ ๑ ไม่คบคนพาล

มงคลที่ ๒ คบบัณฑิต

มงคลที่ ๓ บุษาบุคคลที่ควรบูชา

มงคลที่ ๔ อยู่ในถิ่นที่เหมาะสม

มงคลที่ ๕ มีบุญวาสนามาก่อน

มงคลที่ ๖ ตั้งตนชอบ

มงคลที่ ๗ พหุสุต

มงคลที่ ๘ มีศิลปะ

มงคลที่ ๙ มีวินัย

มงคลที่ ๑๐ มีวาจาสุภาษิต

มงคลที่ ๑๑ บำรุงบิดามารดา

มงคลที่ ๑๒ เลี้ยงดูบุตร

มงคลที่ ๑๓ สงเคราะห์ภรรยา-สามี

มงคลที่ ๑๔ ทำงานไม่คั่งค้าง

มงคลที่ ๑๕ บำเพ็ญทาน

มงคลที่ ๑๖ ประพฤติธรรม

มงคลที่ ๑๗ สงเคราะห์ญาติ

มงคลที่ ๑๘ ทำงานไม่มีโทษ

มงคลที่ ๑๙ จดเว้นจากบาป

มงคลที่ ๒๐ สำรวมจากการดื่มน้ำเมา

มงคลที่ ๒๑ ไม่ประมาทในธรรม

มงคลที่ ๒๒ มีความเคารพ

มงคลที่ ๒๓ มีความถ่อมตน

มงคลที่ ๒๔ มีความสันโดษ

มงคลที่ ๒๕ มีความกตัญญู

มงคลที่ ๒๖ พึ่งธรรมตามกาล

มงคลที่ ๒๗ มีความอดทน

มงคลที่ ๒๘ เป็นคนว่าง่าย

มงคลที่ ๒๙ เห็นสมณะ

มงคลที่ ๓๐ สันทนาธรรมตามกาล

มงคลที่ ๓๑ บำเพ็ญตบะ

มงคลที่ ๓๒ ประพฤติพรหมจรรย์

มงคลที่ ๓๓ เห็นอริยสัจ

มงคลที่ ๓๔ ทำพระนิพพานให้แจ้ง

มงคลที่ ๓๕ จิตไม่หวั่นไหวในโลกธรรม

มงคลที่ ๓๖ จิตไม่โศก

มงคลที่ ๓๗ จิตปราศจากธุลี

มงคลที่ ๓๘ จิตเกษม

มงคลที่ ๑๐

“มีวาจาสุภาสิต”

ปละมีชีวิตยืนยาวอยู่ได้ก็เพราะอาศัยปาก
เป็นสิ่งสำคัญ แต่ก็เพราะปากนั่นเอง
ปละจึงต้องติดเบ็ดเสียวชีวิตโดยง่าย
เช่นกัน วาจาสุภาสิตจากปาก
จะทำให้คนเราประสบความสำเร็จ
ได้รับความเจริญก้าวหน้าในชีวิต
ก็เพราะอาศัยวาจาสุภาสิตจากปาก
แต่ก็เพราะวาจาทุภาสิตจากปากเพียงคำเดียว
บางครั้งแม้แต่ชีวิตก็ยากจะรักษาไว้ได้

วาจาสุภาสิต หมายถึง คำพูดที่ผู้พูดได้กลั่นกรองไว้ดีแล้วด้วยใจที่ผ่องใส มีใช้หลักแต่พูด อวยวะในร่างกายของคนเรานี้ก็แปลกตาก มีหน้าที่ ดู อย่างเดียว ธรรมชาติให้มา ๒ ตา หู มีหน้าที่ ฟัง อย่างเดียวธรรมชาติให้มา ๒ หู แต่ปาก มีหน้าที่ถึง ๒ อย่าง คือทั้งกินและพูด ธรรมชาติกลับให้ มาเพียงปากเดียว แสดงว่าธรรมชาติต้องการให้คนดูและฟังให้มาก แต่พูดให้น้อยๆ ให้มีสติ คอยระมัดระวังปาก จะกินก็กินให้พอเหมาะจะพูดก็พูดให้พอดี ลักษณะคำพูดที่พอเหมาะพอดีเป็นคุณทั้งแก่ตัวผู้พูดและผู้ฟังเรียกว่า วาจาสุภาสิต

องค์ประกอบของวาจาสุภาสิต

๑. ต้องเป็นคำจริง ไม่ใช่คำพูดที่ปั้นแต่งขึ้น เป็นคำพูดที่ไม่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่บิดเบือนจากความจริง ไม่เสริมความ ไม่อำความ ต้องเป็นเรื่องจริง
๒. ต้องเป็นคำสุภาพ เป็นคำพูดไพเราะ ที่กลั่นออกมาจากน้ำใจที่บริสุทธิ์ ไม่เป็นคำหยาบ คำด่า คำประชดประชัน คำเลียดลี้ คำหยาบนั้นฟังก็ ระคายหู แต่

คิดถึงก็ระคายใจ

๓. พูดแล้วก่อให้เกิดประโยชน์ เกิดผลดีทั้งแก่คนพูดและคนฟัง ถึงแม้คำพูดนั้นจะจริงและเป็นคำสุภาพ แต่ถ้าพูดแล้วไม่เกิดประโยชน์อะไร กลับจะทำให้เกิดโทษก็ไม่ควรพูด

๔. พูดด้วยจิตเมตตา พูดด้วยความปรารถนาดี อยากให้คนฟังมีความสุข มีความเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป ในข้อนี้หมายถึงว่า แม้จะพูดจริง เป็นคำ สุภาพ พูดแล้วเกิดประโยชน์ แต่ถ้าจิตยังคิดโกรธมีความริษยาที่ยังไม่สมควรพูด เพราะผู้ฟังอาจรับไม่ได้ ด้วยคำที่กล่าวด้วยจิตขุ่นมัว แม้เพียงประโยคเดียวอาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงอย่างไม่อาจประมาณได้

๕. พูดถูกกาลเทศะ แม้ใช้คำพูดที่ดี เป็นคำจริง เป็นคำสุภาพ เป็นคำพูดที่มีประโยชน์ และพูดด้วยจิตที่เมตตา แต่ถ้าผิดจังหวะ ไม่ถูกกาลเทศะ ผู้ฟังยังไม่พร้อมที่จะรับแล้ว จะก่อให้เกิดผลเสียได้ เช่น จะกลายเป็นประจานหรือจับผิดกันไป

ลักษณะของวาจาสุภาสิตที่ดี

๑. ย่อมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ด่วนปฏิเสธ
๒. เมื่อถึงคราวพูดก็สามารถทำให้ผู้อื่นฟัง
๓. รู้จักกำหนดขอบเขตของการพูดให้กะทัดรัด
๔. จำเนื้อความทั้งหมดที่จะพูด
๕. เข้าใจเนื้อความทั้งหมดโดยละเอียดตามความเป็นจริง
๖. ทำให้ผู้อื่นเข้าใจตามได้
๗. ฉลาดในการพูดที่เป็นประโยชน์และมีประโยชน์
๘. ไม่พูดชวนให้เกิดการทะเลาะวิวาท

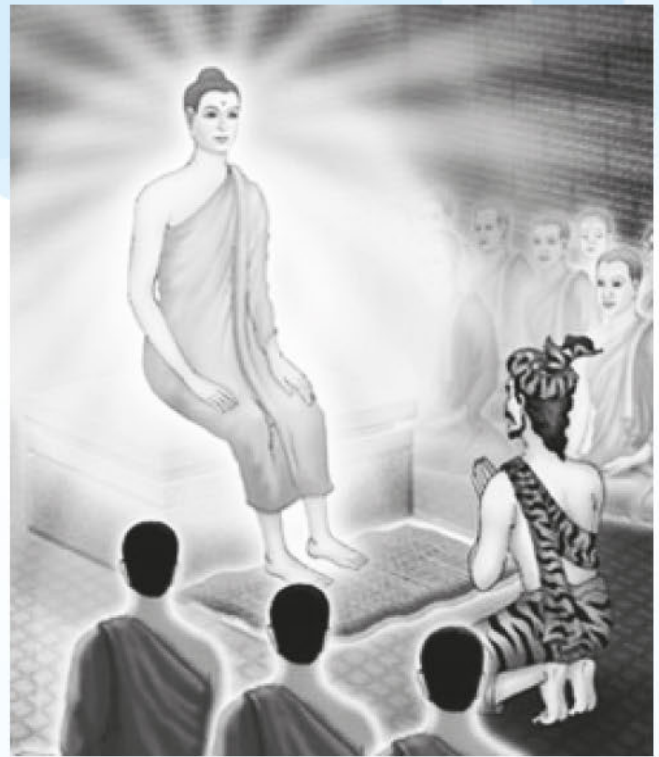
ถ้อยคำที่ไม่ควรเชื่อถือ

๑. คำกล่าวพรรณนาคุณ ศรัทธา ของบุคคลผู้ไม่มีศรัทธา
๒. คำกล่าวพรรณนาคุณ คีล ของบุคคลผู้หวัคีล
๓. คำกล่าวพรรณนาคุณ พาทูลัจจะ ของบุคคลผู้ไม่เลดับ
๔. คำกล่าวพรรณนาคุณ จาคะ ของบุคคลผู้ตระหนี่
๕. คำกล่าวพรรณนาคุณ ปัญญา ของบุคคลผู้โง่

ลักษณะเสียงที่สมบุรณ์

คนที่มีวาจาสุภาสิตมาข้ามภพข้ามชาติ จะมีลักษณะเสียงที่สมบุรณ์ของมหาบุรุษ ซึ่งมีลักษณะดังนี้คือ

๑. แจ่มใส ไม่แหบเครือ
๒. ชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำ ไม่ติดขัด
๓. ไพเราะ อ่อนหวาน

๔. เสนาะโลด
๕. กลมกล่อม
๖. ไม่แตก ไม่พร่า
๗. ชึ้ง
๘. มีกังวาน

อานิสงส์การมีวาจาสุภาสิต

๑. เป็นคนมีเสน่ห์ เป็นที่รักของชนทุกชั้น
๒. มีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางโลกและทางธรรม
๓. มีวาจาสิทธิ์ ได้รับความสำเร็จในสิ่งที่เจรจา
๔. ย่อมได้ยินได้ฟังแต่สิ่งที่ดีงาม
๕. ไม่ตกไปในอบายภูมิ

“วาจาสุภาสิต ไม่ว่าจะพูดด้วยสำเนียงภาษาอย่างไรก็ตาม วาจานั้นย่อมเป็นวาจาชั้นสูง ควรแก่การสรรเสริญของบัณฑิต ตรงกันข้าม วาจาทุพภาษิต แม้จะพูดด้วยภาษาใดสำเนียงดีแค่ไหน บัณฑิตก็ไม่สรรเสริญ”

■ แหล่งที่มา : กัลยาณมิตร เพื่อนแท้สำหรับคุณ
เรื่อง มงคลชีวิต 38 ประการ
จาก www.kalyanamitra.org

นิทานชาดก

เรื่อง... ชื่อนั้นสำคัญไฉน?

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระโพธิสัตว์เกิดเป็นอาจารย์ติศาปาโมกข์ อยู่ในเมืองตักกิลลา มีลูกศิษย์คนหนึ่งชื่อว่า ปาปกะ (นายบาป) เขาคิดว่าชื่อของเขาไม่เป็นมงคล จึงเข้าไปหาอาจารย์ และขอให้อาจารย์ตั้งชื่อให้ใหม่ อาจารย์จึงบอกให้ไปเที่ยวแสวงหาชื่อที่ตนเองชอบใจมาแล้วทำพิธีเปลี่ยนชื่อให้

เขาได้ออกเดินทางไปแสวงหาชื่อใหม่ จนถึงเมืองหนึ่ง เดินผ่านขบวนญาติหามศพไปป่าช้า จึงถามถึงชื่อคนตาย พวกญาติจึงบอกชื่อว่า ชิวกะ (นายบุญรอด) เขาถามว่า ชื่อชิวกะก็ตายหรือ? พวกญาติจึงกล่าวว่าชื่ออะไร ๆ ก็ตายทั้งนั้น ชื่อนี้เป็นเพียงบัญญัติสำหรับเรียกกันเท่านั้น

พอเดินเข้าไปในเมือง พบเห็นพวกนายทุนกำลังจับนางทาสีเขียนด้วยเชือกอยู่ จึงถามความนั้นทราบหรือนางไม่ยอมให้ดอกเบี๋ยจึงถูกลงโทษแทน ถามถึงชื่อนางทาสีนั้นทราบว่าชื่อนางธนาปาลี (นางรวย) จึงถามว่า ชื่อรวย ยังไม่มีเงินดอกเบี๋ยหรือ? พวกนายทุนจึงตอบว่า จะชื่อรวยหรือ

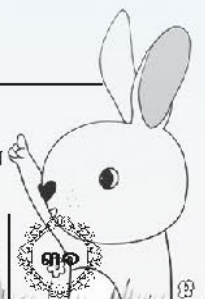
จน เป็นคนยากจนได้ทั้งนั้น ชื่อนี้เป็นเพียงบัญญัติเรียกกันเท่านั้น เขาเริ่มรู้สึกเฉยๆ ในเรื่องชื่อยิ่งขึ้น

เขาได้เดินทางออกจากเมืองไป ในระหว่างทางพบคนหลงทางคนหนึ่ง จึงถามชื่อ ทราบว่าชื่อ บันถะ (นายชำนาญทาง) จึงถามว่า ขนาดชื่อชำนาญทางยังหลงทางอยู่หรือ? คนหลงทางจึงตอบว่าจะชื่อชำนาญทางหรือไม่ชำนาญทาง ก็มีโอกาสมองทางได้เท่ากัน เพราะชื่อเป็นบัญญัติสำหรับเรียกกันเท่านั้น

เขาจึงวางเฉยในเรื่องชื่อ เดินทางกลับไปพบอาจารย์แล้วเล่าเรื่องที่ตนพบเห็นมาให้ฟัง และขอให้ชื่อนายบาปเช่นเดิม อาจารย์จึงกล่าวคาถาว่า “เพราะเห็นคนชื่อนี้ได้ตายไป หลงชื่ออวยกลับตยาก และคนชื่อนักเดินทางแต่กลับหลงทางอยู่ในป่า นายปาปกะจึงได้กลับมา”

■ แหล่งที่มา : ธรรมะไทย เรื่อง นิทานชาดก

จาก <http://www.dhammathai.org>

ธรรมะ จาก... หลวงพ่อเจ้าคุณฯ

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า ขอพระ
ธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ เจริญแก่ญาติโยม
ศรัทธาสาราชน และลูกหลาน โดยถ้วนทั่วกันทุกคนทุก
คนเทอญ ช่วงนี้อากาศของประเทศไทยเราร้อนมาก น้ำ
เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อร่างกาย เพราะทำให้ร่างกายเราสด
ชื่น น้ำเป็นธาตุที่อยู่ตรงกลาง มี ไฮโดรเจน และ
ออกซิเจน เป็นองค์ประกอบ ร่างกายเราต้องการสองสิ่ง
นี้เข้าไปเผาผลาญ คาร์บอนไดออกไซด์ออกมา ร่างกาย
คนเราทุกคนนั้นมี ๕ ธาตุ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ และธาตุที่
ทำให้เรารู้เรียกว่า วิญญาณธาตุ เป็นธาตุที่ทำให้เรารู้ รูป
รส กลิ่น เสียง ธาตุที่กล่าวข้างต้นนี้ ทำให้เราทุกคน
มีสังขาร หรือตัวตนของเรา ยกตัวอย่างเช่นพระสงฆ์
ขณะฉันภัตตาหาร ท่านจะพิจารณา ว่า สิ่งเหล่านี้เป็น
ธาตุ ฉัน เพื่อ ยับอัตภาพ คือ ทำให้สังขาร หรือร่างกาย
เป็น อยู่ต่อไปได้ พวกเราทุกคนก็เช่นกัน ต้องกินข้าว และ
น้ำ เพื่อยับอัตภาพ

ความกตัญญูกตเวที เป็นเครื่องหมายของคนดี
ซึ่งก็มีสัตว์หลายชนิดที่มีคุณธรรมข้อนี้ เช่น สุนัข ที่เฝ้า
ฉลาด ซึ่งถูกเลี้ยงโดยมนุษย์ สุนัขเหล่านี้ จะมีความ
กตัญญูกตเวที ต่อผู้เลี้ยง สุนัขหลายตัวเมื่อเจ้าของมีภัย
มันจะสู้ถึงแม้ตัวจะต้องตายก็ตาม หากกล่าวถึงความ
กตัญญูระหว่างมนุษย์กับมนุษย์แล้วนั้น มีตัวอย่างเช่น
การแบ่งปันสิ่งของ เราจะได้รับความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับ

คนไทยเรารู้จักและชอบแบ่งปันกัน ตั้งแต่สมัยก่อน สมัยหลวงพ่อบึงเป็นเด็กวิ่งเที่ยวบ้านโน้นบ้านนี้ ไปตามบ้านต่างๆ เพื่อแบ่ง แกลง ขนม อาหารต่างๆ ให้กับเพื่อนบ้าน เช่นเดียวกัน ลูก หลาน บ้านอื่นๆ ก็นำ แกลง ขนม อาหารต่างๆ ให้กับบ้านของหลวงพ่อบึงเช่นกัน ในขณะที่เรากินข้าว เมื่อเห็นใครเดินผ่าน ก็เชิญชวนเขาเข้ามากินข้าวด้วยกัน หรือแม้กระทั่งเราไม่ได้กินข้าวแต่มีคนเดินผ่าน เราก็ถามพูดคุย “ไปไหนมา กินข้าวหรือยัง” เหล่านี้คือนิสัยที่แท้จริงของคนไทย แต่เมื่อกาลเวลาเปลี่ยน ปัจจุบันมนุษย์เราต่างก้มหน้าก้มตาทำมาหากิน หาเช้ากินค่ำ บางคนลำบากพูดถึงเรื่องราวสมัยก่อนแล้ว หลวงพ่อรู้สึกสนุก และมีความสุข ย้อนไปถึงตอนเรายังไม่มีรถยนต์ มีแต่คลอง และถนนที่เป็นดิน มีกลิ่นอายของความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน สามัคคี ที่หลวงพ่อบึงชอบมากที่สุดคือการลงแขกเกี่ยวข้าว ดำนา หรือที่เรียกว่า เอาแรงกัน วันนี้เราช่วยเขา พรุ่งนี้เขาช่วยเรา ลงแขกเกี่ยวข้าวเสร็จ

เจ้าของนา ก็จะมีอาหารเลี้ยง คนไทยเราไม่หวงกิน ทำอาหารก็ใช้แต่ของดีๆ ไม่ตระหนี่ถี่เหนียวเรื่องกิน ทุกวันนี้เรื่องเหล่านี้ก็น้อยลงเรื่อยๆ แต่เรื่องน้ำใจเรา ไม่หมดไป เพียงแต่เราไม่ค่อยมีโอกาส

การแบ่งปัน การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การมีน้ำใจ ทุกคนสามารถทำได้ ซึ่งหากเราทำแล้วนั้น เรียกว่า บุญ หรือความดี ถ้าจะแยกให้ละเอียด คือ ให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา นี่คือการปฏิบัติจริงของคนเราที่ต้องทำ หลวงพ่อบึงใช้คำว่าต้องทำก็เพื่อให้เป็นภาวะปัจเจก

หรือเลบียงบุญของชีวิตเรา คนเราทุกคนต้องตาย สิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังความตาย มี ๒ อย่าง คือ ตายแล้วได้ขึ้นสวรรค์ อีกอย่างหนึ่งคือ สิ่งที่ยังติดอยู่บนโลกใบนี้ คือ คุณงามความดี หลวงพ่อบึงอยากให้ทุกคนถามตัวเองว่า เราทำทุกวันนี้ ตายแล้วเราจะได้ขึ้นสวรรค์หรือไม่ ตายแล้วจะมี

ก็จะนำ แต่ความดี ความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จมาสู่ชีวิตเรา

สุดท้ายนี้หลวงพ่อยากจะกล่าว เรื่องโรคไวรัสที่เกิดขึ้นนี้ อยากให้พวกเราทุกคนช่วยกันแก้ปัญหา ร่วมแรงร่วมใจกันป้องกัน สร้างบุญสร้างกุศล ทำแต่ความดี ไม่ต้องกลัวเหนื่อย เพราะเรายิ่งทำความดี เราต้องยิ่งใช้พลังงานมากขึ้น เราต้องมีขันติ อุดทนอดกลั้น วิริยะ บารมี ความเพียรถ้าเราทำจนเอาชนะความเหนื่อย ความเกียจคร้านได้ ก็เหมือนเราได้ขึ้นสวรรค์ ทุกวันนี้หลวงพ่อก็คิดตัวเองอยู่บนสวรรค์ เพราะ อยู่ที่ไหนหลวงพ่อก็มีความสุข สวรรค์นั้นอยู่ในใจ ถ้าเราเอาชนะความเกียจคร้านได้ เราจะขึ้นสวรรค์ แต่กับบางคนบางทีก็แพ้ วันไหนแพ้ก็เหนื่อยเป็นทุกข์ วันไหนชนะก็ยิ้มได้ หลวงพ่อยากให้พวกเราไม่แพ้ต่อความเกียจคร้าน เอาชนะความเกียจคร้านได้ อันนี้ก็อยากฝากพวกเราไว้อะไรที่เป็นปัญหา เป็นเรื่องยุ่งยาก เราสามารถทำให้มันผ่านพ้นไปได้ด้วยหลักธรรม คือ ขันติ ความอดทน อุดกลั้น วิริยะ คือ ความเพียร บางคนตอนนี้ท้อมาก กว่าหาเงินได้ ด้วยสถานการณ์แบบนี้เราควรให้กำลังใจกัน ปลอบใจกัน ให้มีกำลังใจสู้ อุดทน เพราะเหตุการณ์โรคระบาดนี้ อาจเกิดขึ้นเป็นระยะเวลาครึ่งปี หรือมากกว่านั้น ต้องใช้ความอดทนอีกมาก อะไรที่เราสามารถทำได้ แบ่งปันกัน หรือช่วยเหลือกันได้ ก็ต้องช่วยเหลือกัน ให้กำลังใจกัน ไม่ทิ้งกัน เราจะผ่านวิกฤตนี้ไปได้ ทำให้ให้ชุมชนขึ้น ด้วยพระธรรมคำสั่งสอนของพุทธองค์ บุญกุศลใดที่พวกเราได้กระทำไว้แล้ว ก็ขอให้ เป็นภาวะปัจจัย เกื้อกูลแก่ สุขภาพ

คน สรรเสริญ ชื่นชมหรือไม่ เราอาจจะไม่ใส่ใจ และให้ความสำคัญกับชีวิตหลังความตาย แต่ถ้าเราทุกคนหมั่นทำบุญสร้างกุศล ผลบุญที่ได้จะนำพาเราไปสู่ภพภูมิที่ดี มีแต่ความสุข สิ่งเหล่านี้เกิดจากผลบุญ กุศล ที่เราได้สร้างและทำเราจะทำอะไรนั้นเราต้องทำด้วยความตั้งใจ ทำ ออกมาจากหัวใจ สิ่งที่เราทำจะดี และประสบความสำเร็จ หลวงพ่อก็คิด และตั้งปณิธานกับตัวเองอยู่เสมอว่า เวลาจะทำอะไรต้องจริงจัง ทำออกมาจากหัวใจ ทำต่อเนื่อง เป็นประจำสม่ำเสมอ ทำจนให้ติดเป็นนิสัย ผลบุญ

พละนามัยให้แข็งแรง สมบูรณ์ ให้กำลังใจเข้มแข็ง ด้วย
ขันติบารมี มีพลังด้วยวิริยะบารมี เพื่อนำพาชีวิต ของ
ตนครอบครัว หน้าที่การงาน ไปสู่ความสำเร็จ รุ่งเรือง และ
ความสำเร็จ โดยถ้วนทั่วกัน บุญที่หลวงพ่อบำเพ็ญแล้ว
ก็ขอแผ่ปกป้องคุ้มครองญาติโยม ให้แคล้วคลาดจาก
ภัยอันตรายทั้งหลายทั้งปวง ขอกราบอาราธนาคุณพระ
ศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ได้โปรดดลบันดาล
ประทานพร ด้วยอายุ วรรณะ สุขะพละ ปฏิภาณ ชนสาร
สมบัติ แก่ญาติโยม ศรัทธาสานุชน โดยถ้วนทั่วกันทุก
คนๆ เทอญ.

■ แหล่งที่มา : กิจกรรมธรรมะข้างถนน ณ เกาะพหลโยธิน
อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิวันพุธที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓
จาก facebook วัดพระบาทน้ำพุ

พระธรรมนำสุข

“จงซื่อสัตย์ ต่อ การกระทำดี”

๒๕๖๓ ปีแล้วที่พระมหาบุรุษผู้ซื่อสัตย์ มั่นคงต่อความดีอย่างที่สุดก็คือ องค์สมเด็จพระบรมศาสดา ล้มมาล้มพุทเจ้าทรงเสด็จสู่การดับขันธปรินิพพาน ภายหลังจากทรงออกแสวงหา ความดีสูงสุด คือความพ้นทุกข์โดยสิ้นเชิง โดยใช้เวลาถึง ๖ ปี ทรงประสบความยากลำบากอย่างแสนสาหัส จนแทบสิ้นพระชนม์ แต่ความมั่นคง และมุ่งมั่นต่อความปรารถนาที่จะพบหนทางความหลุดพ้นจากความทุกข์ จนในที่สุดพระองค์ก็ทรงบรรลุสู่ความดีสูงสุด ในยามรุ่งแห่งวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ทรงปฏิญาณ ความเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า จากนั้นทรงใช้เวลาที่มีทั้งหมด ของพระองค์ตลอด ๔๕ ปี ทรงประกาศความดีสูงสุด ที่พระองค์ค้นพบแก่มหาชน ผู้ยังเวียนว่ายในห้วงแห่งโอฆะ ทะเลแห่งทุกข์ทรงสั่งสอนจนมีผู้รู้ตามเกิดขึ้นมากมายอย่างไม่มีข้อแม้ใดๆ ทั้งสิ้นในการทำหน้าที่ของพระองค์ จนถึงวันสุดท้ายแห่งพระชนม์ชีพ

ในโอกาสเวียนมาบรรจบครบรอบ แห่งการเสด็จดับขันธปรินิพพาน แห่งพระมหาบุรุษ ผู้ซื่อสัตย์มั่นคงต่อความดีสูงสุด พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของการทำความดีอย่างไม่มีเงื่อนไข ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคความยากลำบากที่เกิดขึ้น จึงอยากให้ผู้ที่มีความตั้งใจต่อการทำความดี

จงมีความมุ่งมั่น ซื่อสัตย์ ต่อการทำความดีของตนดำเนินทางไปบนเส้นทาง แห่งการทำความดี แม้มีปัญหาก็หรืออุปสรรคเกิดขึ้นกับการสร้างความดีของตนก็ไม่ท้อ หรือละเลิกการสร้างความดีของตนก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้เดินตามรอยบาทพระศาสดา และได้ชื่อว่า เป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อความดี “ยาทีลั วปะเต พิชั ตาทีลั ลกะเต ผลั” บุคคลหว่านพืชเช่นใด ย่อมได้รับผลเช่นนั้น “กถยาณการี กถยาณปปาการี จ ปาปกั” ผู้ทำกรรมดีย่อมได้ดี ผู้ทำกรรมชั่วย่อมได้ชั่ว

พระครูสังวรวิเศษสมบัติ สิริสุภโต

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเขาล้างพัฒนา

รองประธานมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ขอเชิญศิษยานุศิษย์ และ พุทธศาสนิกชน ร่วมเป็นเจ้าภาพ

เททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ณ วัดพระบาทน้ำพุ ต.เขาสามยอต อ.เมือง จ.ลพบุรี

พระราชวิสุทธิประชานาถ (อลงกต ติกขปญฺโญ)

ประธานเททองหล่อ

กำหนดการพิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ ๘๙ ปาง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓

วัน/เดือน/ปี	พระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ	
วันอาทิตย์ที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓	๕๙. ปางมหาภิเนษกรมณ์	๖๑. ปางจกรมณเฑียร
	๖๐. ปางขึ้นมาร	๖๒. ปางตักน้ำมนต์
วันอาทิตย์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓	๖๓. ปางลอยภาค	๖๕. ปางประทับเหนือพนัสนิคม
	๖๔. ปางทรงจักร	๖๖. ปางขอฝน(ยืน)
วันอาทิตย์ที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓	๖๗. ปางสร้างน้ำฝน	๖๙. ปางพยาบาลภิกษุอาพาธ
	๖๘. ปางพระอิริยาบถยืน	๗๐. ปางปลงกัมมัฏฐาน
วันอาทิตย์ที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓	๗๑. ปางเสด็จลงจากดาวดึงส์	๗๓. ปางประดู่ลาย
	๗๒. ปางเปิดโลก	๗๔. ปางปฐมปัญญาธิ
วันอาทิตย์ที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓	๗๕. ปางแสดงปฐมเทศนา	๗๗. ปางขับพระวัคคลี
	๗๖. ปางประดิษฐานรอยพระพุทธรูป	๗๘. ปางสนเข็ม
วันอาทิตย์ที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓	๗๙. ปางแสดงอิทธิปาฏิหาริย์	๘๑. ปางปลงอายุสังขาร
	๘๐. ปางพิจารณาธรรมาราม	๘๒. ปางนาคาวโลก
วันอาทิตย์ที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓	๘๓. ปางอัญเชิญจุติ	๘๕. ปางโปรดสุภทัตตปริพาชก
	๘๔. ปางห้ามพยาธิ	
วันอาทิตย์ที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓	๘๖. ปางประทับเรือ	๘๘. ปางประทานปัจฉิมโอวาท
	๘๗. ปางลีลา	๘๙. ปางปรินิพพาน

เลขที่บัญชี

ร่วมทำบุญ เป็นเจ้าภาพเททองหล่อ พระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ชื่อบัญชี "กองทุนอาหารประชานาถ"

ธนาคารกรุงเทพ

สาขาลพบุรี

เลขที่บัญชี ๒๘๙-๐-๘๔๖๙๗-๑

ธนาคารทหารไทย

สาขาลพบุรี

เลขที่บัญชี ๓๐๔-๒-๔๑๒๗๗-๙

ธนาคารไทยพาณิชย์

สาขาลพบุรี

เลขที่บัญชี ๕๗๙-๒-๓๓๗๓๐-๗

ธนาคารกสิกรไทย

สาขานนทบุรี

เลขที่บัญชี ๑๗๔-๒-๓๙๐๐๐-๐

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา

สาขาลพบุรี

เลขที่บัญชี ๑๑๑-๑-๔๗๓๐๐-๗

ธนาคารกรุงไทย

สาขาวงเวียนสระแก้ว

เลขที่บัญชี ๑๒๙-๐-๑๐๐๒๐-๙

ร่วมเป็นเจ้าภาพ

๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐

๐๙ ๔๓๕๑ ๘๒๖๐

๐๘ ๓๑๖๕ ๕๓๕๗

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพหล่อพระ ๘๔ ปาง พระที่มีเพียง ๒ องค์ในโลก
ประดิษฐานในอาคารพุทธธรรม ๑ องค์ อยู่กับเจ้าภาพที่ร่วมหล่อ ๑ องค์
ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินงานของศิลปินแห่งชาติ
ศาสตราจารย์ปรีชา เถาทอง
ขนาดพระหน้าตัก ๓๒ นิ้ว (เท่ากับองค์จริง)

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐, ๐๙ ๔๓๕๑ ๙๒๖๐, ๐๙ ๓๑๖๕ ๕๓๕๗

sps.lopburi@gmail.com

sps.111

Sungwayshanee พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

www.srisuvarnabhumbuddhist.com